

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ARREST

van 18 april 2017 met nummer RvVb/A/1617/0770
in de zaak met rolnummer 1415/0108/SA/3/0118

Verzoekende partijen	<ol style="list-style-type: none">1. mevrouw Véronique SUCAET2. de eenmanszaak MICHIELSEN ALOYSIUS3. de heer Michel MICHIELSEN <p>vertegenwoordigd door advocaten Tom MALFAIT en Truus VANDENDURPEL met woonplaatskeuze op het kantoor te 9000 Gent, Kasteellaan 141</p>
Verwerende partij	<p>de deputatie van de provincieraad van OOST-VLAANDEREN</p> <p>vertegenwoordigd door mevrouw Kaat VAN KEYMEULEN</p>
Tussenkommende partijen	<ol style="list-style-type: none">1. de heer Peter DHOLLANDER2. mevrouw Monique WARRENS <p>vertegenwoordigd door advocaten Wim DE CUYPER en Erika RENTMEESTERS met woonplaatskeuze op het kantoor te 9100 Sint-Niklaas, Vijfstraten 57</p>

I. BESTREDEN BESLISSING

De verzoekende partijen vorderen met een aangetekende brief van 24 oktober 2014, geregulariseerd met de aangetekende brieven van 19 en 20 november 2014, de schorsing van de tenuitvoerlegging en de vernietiging van de beslissing van de deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen van 14 augustus 2014.

De verwerende partij heeft het administratief beroep van de eerste tussenkommende partij tegen de weigeringsbeslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Stekene van 28 april 2014 ingewilligd.

De verwerende partij heeft aan de eerste tussenkommende partij een stedenbouwkundige vergunning onder voorwaarden verleend voor het oprichten van een kippenstal en aanleggen van betonverharding op de percelen gelegen te 9190 Stekene, Lekestraat 1a en met als kadastrale omschrijving afdeling 2, sectie D, nummers 291 en 292.

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De eerste tussenkommende partij verzoekt met een aangetekende brief van 5 januari 2015 om in de procedure tot schorsing en vernietiging tussen te komen. De voorzitter van de derde kamer laat de eerste tussenkommende partij met een beschikking van 19 januari 2015 toe in de debatten.

De tweede tussenkomende partij verzoekt met een aangetekende brief van 27 februari 2015 om in de procedure tot vernietiging tussen te komen. De voorzitter van de derde kamer laat de tweede tussenkomende partij met een beschikking van 4 maart 2015 toe in de debatten.

De Raad verwerpt met een arrest van 31 maart 2015 met nummer S/2015/0037 de vordering tot schorsing.

De verzoekende partijen dienen een verzoek tot voortzetting in.

De verwerende partij dient een antwoordnota en het administratief dossier in. De tussenkomende partijen dienen een schriftelijke uiteenzetting in. De verzoekende partijen dienen een wederantwoordnota in.

De kamervoorzitter behandelt de vordering tot vernietiging op de openbare zitting van 11 oktober 2016.

Advocaat Tom MALFAIT voert het woord voor de verzoekende partijen. Mevrouw Kaat VAN KEYMEULEN voert het woord voor de verwerende partij. Advocaat Tom HUYGENS *loco* advocaten Wim DE CUYPER en Erika RENTMEESTERS voert het woord voor de eerste en de tweede tussenkomende partij.

Titel IV, hoofdstuk VIII van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) betreffende de Raad voor Vergunningsbetwistingen en het besluit van de Vlaamse regering van 13 juli 2012 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vergunningsbetwistingen (Procedurebesluit) zijn toegepast.

III. FEITEN

1.

De eerste tussenkomende partij dient op 27 december 2013 bij het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Stekene een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor “*het oprichten van een kippenstal en aanleggen betonverharding*” op de percelen gelegen te 9190 Stekene, Lekestraat 1a.

De percelen liggen volgens de bestemmingsvoorschriften van het gewestplan ‘St. Niklaas-Lokeren’, vastgesteld met koninklijk besluit van 7 november 1978 in agrarisch gebied.

Tijdens het openbaar onderzoek, georganiseerd van 3 februari 2014 tot en met 4 maart 2014, dienen de verzoekende partijen een van de bezwaarschriften in.

De groenambtenaar van de gemeente Stekene adviseert op 29 januari 2014 voorwaardelijk gunstig:

“...

Het betreft hier het aanleggen van een groenbuffer rond een kippenstal. Het is van belang om het groenscherm aan te leggen in streekeigen beplanting. Aangezien de provincie Oost-Vlaanderen hiervoor een gedetailleerd plan opmaakt, dient de bouwheer dit plan op te volgen.

...”

Het departement Landbouw en Visserij, afdeling Duurzame Landbouwonwikkeling, adviseert op 20 februari 2014 gunstig:

“ ...

De aanvrager (47 jaar) is landbouwer in hoofdberoep met een voldoende lange loopbaan voor zich. De aanvrager woont in Nederland, net over de grens met België en wenst een pluimveestal voor slachtkuikenmoederdieren op te richten in Stekene in agrarisch gebied. In Nederland baat de aanvrager reeds een landbouwbedrijf uit, maar kan er omwille van de nabijheid van waterwingebied niet verder uitbreiden.

De bouwaanvraag in Stekene betreft de oprichting van een volwaardig gespecialiseerd landbouwbedrijf. De nieuwe inplanting wordt naast een bestaande stalling voorzien en vormt er ruimtelijk een geheel mee. Momenteel wordt er geen bedrijfswoning voorzien.

Gelet op het feit dat de aanvrager landbouwer in hoofdberoep is, en een volwaardig pluimveebedrijf wenst op te starten, kan akkoord gegaan worden met voorliggende bouwaanvraag.

...”

De brandweer van Brandweerzone Waasland adviseert op 4 maart 2014 voorwaardelijk gunstig.

Het polderbestuur Sinaai – Daknam adviseert op 11 maart 2014 gunstig.

De milieuambtenaar van de gemeente Stekene adviseert op 2 april 2014 gunstig inzake de watertoets.

De dienst veiligheid en mobiliteit van de gemeente Stekene adviseert op 15 april 2014 gunstig op voorwaarde dat de transportroute wordt vastgelegd en op het terrein van het bedrijf kan gedraaid worden.

De gemeentelijk stedenbouwkundige ambtenaar adviseert op 24 april 2014 ongunstig:

“ ...

Toetsing aan de regelgeving en de stedenbouwkundige voorschriften of verkavelingsvoorschriften en aan de goede ruimtelijke ordening

Voorliggende aanvraag is principieel in overeenstemming met de geciteerde voorschriften van het hoger genoemd gewestplan.

...

Het perceel is echter gelegen in een open landbouwgebied waar nieuwe inplanting van gebouwen en activiteiten (incl. landbouwbedrijven) ruimtelijk onverzoenbaar is met het open en natuurgerichte karakter van deze landbouwgebieden. Volgens de gemeentelijke ruimtelijke visie moet dit open landbouwgebied gevrijwaard worden van nieuwe bebouwing. De vergunningverlenende overheid dient bij de beoordeling van het aangevraagde rekening te houden, voor zover noodzakelijk of relevant, met de verenigbaarheid van stedenbouwkundige voorschriften of verkaveling voorschriften, met de in de omgeving bestaande toestand waaronder de functionele inpasbaarheid, de mobiliteitsimpact, de schaal, het ruimtegebruik en de bouwdichtheid, visueel-vormelijke elementen, cultuurhistorische aspecten en het bodemreliëf, en op hinderaspecten, gezondheid, gebruiksgenot en veiligheid in het algemeen.

Door het plaatsen van een nieuw landbouwbedrijf zal de open ruimte verstoord worden en de natuurlijke landschappelijke structuur teniet gedaan worden.

Ik sluit mij niet aan bij het advies van de milieuambtenaar, de groenambtenaar, gemeentelijke dienst mobiliteit en veiligheid, het Departement Landbouw en Visserij, het Polderbestuur Sinaai-Daknam en de brandweer aangezien de aanvraag niet vatbaar is voor vergunning.

Er moet gesteld worden dat de goede ruimtelijke ordening van het gebied zal verstoord worden en de aanvraag niet vatbaar is voor vergunning.

Advies en eventueel voorstel van voorwaarden:

Voorliggende aanvraag is niet vatbaar voor stedenbouwkundige vergunning

...

Het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Stekene weigert op 28 april 2014 een stedenbouwkundige vergunning aan de eerste tussenkomende partij. Het college beslist:

“ ...

Openbaar onderzoek

Deze bezwaarschriften handelen over:

- *Het op te richten gebouw en de verharding bedragen meer dan 50% van de perceelsoppervlakte*
- *Het gebouw hoort thuis in een industriepark gezien het karakter van het gebouw en de zware transporten die gepaard gaan met een dergelijke bedrijfsvoering*
- *Het open karakter zal door de nieuwbouwstalling te niet gedaan worden.*
- *De gemeente Stekene geeft aan in haar bestemmingsplan om verdere bebouwing tegen te gaan.*
- *Door nieuwe bedrijven toe te staan in (beschermde) natuurgebieden, creëert men een precedent en kunnen nog bedrijven zich hier vestigen*
- *risico op vervuiling van het waterwingebied (door lekkage van mestopslag)*
- *mogelijke gevolgen voor de omwonenden : geurhinder, ongedierte, fijn stof, verplaatsing milieurisico's, mestproblematiek, verkeersoverlast, afvoer vervuild water : geen riolering aanwezig*
- *het is geen nieuw bedrijf maar een uitbreiding van een bestaand bedrijf uit Nederland waardoor dit bedrijf geen bijdrage levert aan de welvaart te Stekene*
- *aanvrager heeft reeds in het verleden illegaal mest gedumpt in de Lekestraat*
- *geen mer-screening aanwezig*
- *voorliggende exploitatie geeft aanleiding tot overmatige verkeershinder.*

Het college neemt omtrent deze bezwaarschriften het volgende standpunt in:

- *De aanvraag gaat over 2 percelen waarvan de totale opp. 20930m² bedraagt, de opp. van het gebouw en de verharding samen bedraagt 5055m², bijgevolg wordt niet meer dan 50% van de perceelsoppervlakte bebouwd/verhard*
- *Een kippenkwekerij is een agrarisch bedrijf dat thuis hoort in agrarisch gebied en niet in industriegebied. Er worden groenschermen voorzien zodat de stal op termijn omgeven worden door een streekeigen groenbuffer.*
- *Volgens het gemeentelijk ruimtelijk structuurplan is het perceel inderdaad gelegen in een open landbouwgebied waar nieuwe inplanting van gebouwen en activiteiten (incl. landbouwbedrijven) ruimtelijk onverzoenbaar is met het open en natuurgerichte karakter van deze landbouwgebieden. Het ruimtelijk structuurplan geeft een door de gemeente gewenste ruimtelijke ontwikkeling weer, maar is geen bestemmingsplan.*
- *De bezwaren over milieutechnische aangelegenheden zullen behandeld worden in het milieudossier.*
- *Het illegaal dumpen van mest is een overtreding op de milieuwetgeving.*

- *In het stedenbouwkundige dossier zijn de formulieren ivm de merscreening aanwezig.*
- *Het gemiddelde vrachtverkeer ligt op 12 transporten per maand, waardoor de overlast beperkt is.*

...

Toetsing aan de regelgeving en de stedenbouwkundige voorschriften of verkavelingsvoorschriften en aan de goede ruimtelijke ordening

Het college van burgemeester en schepenen neemt de argumentatie uit het verslag van de gemeentelijk stedenbouwkundig ambtenaar integraal over.

...”

Tegen deze beslissing tekent de eerste tussenkomende partij op 27 mei 2014 administratief beroep aan bij de verwerende partij.

De provinciale dienst Landbouw en Platteland adviseert op 24 juni 2014 gunstig:

“ ...

Het gaat om een stal in functie van een volwaardig landbouwbedrijf.

De stal komt naast een bestaand landbouwbedrijf en wordt voorzien van een aangepaste beplanting.

Volgens het structuurplan van de gemeente zijn in deze zone geen nieuwe bedrijfszetels gewenst, maar dit beleid is (nog) niet omgezet in uitvoeringsplannen en is dus enkel richtinggevend.

Er is geen noemenswaardige bijkomende hinder te verwachten naar milieu en mobiliteit, zodat het plan de draagkracht van de locatie niet overstijgt.

De dienst Landbouw & platteland geeft dan ook een gunstig advies in dit dossier.

...”

De provinciale stedenbouwkundige ambtenaar adviseert in zijn verslag van 18 juli 2014 om het beroep van de eerste tussenkomende partij in te willigen en een stedenbouwkundige vergunning onder voorwaarden te verlenen.

Na de hoorzitting van 29 juli 2014 verklaart de verwerende partij het beroep op 14 augustus 2014 gegrond en verleent een stedenbouwkundige vergunning onder voorwaarden. De verwerende partij beslist:

“ ...

Beschrijving van de omgeving, de bouwplaats en het project

Het goed situeert zich binnen het noordelijke deel van het grondgebied van de gemeente Stekene, nabij de grens met Nederland, welke zich aan de overzijde van de straat bevindt.

De aanvraag is gelegen langsheen de Lekestraat, een voldoende uitgeruste gemeenteweg.

De omgeving wordt er gekenmerkt als een landelijke woonomgeving met een verscheidenheid aan bebouwing waaronder een landbouwbedrijf op het aanpalende perceel.

Voorliggende aanvraag beoogt het nieuw optrekken van een kippenstal en het aanleggen van een betonverharding. De op te richten kippenstal betreft een pluimveestal voor slachtkuikenmoederdieren.

De inplanting wordt dus voorzien naast een bestaand landbouwbedrijf, waarmee het ruimtelijk één geheel vormt.

De kroonlijsthoogte bedraagt 3.5 m. en de nokhoogte beloopt 8.05 m. De stal heeft een lengte van 140 m. en een breedte van 29.5 m.

De stal wordt opgericht op 8.00 m. van de zijdelingse perceelgrenzen en op minimum 20.25 m. van de achterste perceelsgrens. Vooraan wordt de stal ingeplant op dezelfde voorbouwlijn als de op het aanpalende perceel naastgelegen loods. De stal bestaat uit 2 delen voor de legnesten, met vooraan een gedeelte voor het inpakken, de koelcel en het nodige sanitair en achteraan een ruimte voor de mestopslag in een container. Het mest wordt via transportbanden naar de container gebracht en dan afgevoerd van het bedrijf. De lucht zal ook afgevoerd worden naar de afgesloten ruimte achteraan aan de stal.

Deze stal wordt opgetrokken met grijze gladde sandwich betonpanelen, grijze sandwich silexpanelen en bruin/groen geprofileerde metaalplaten. Het buitenschrijnwerk bestaat uit groen pvc en de poorten uit groen aluminium sectionaalpoorten. De dakconstructie zal afgewerkt worden met bruin/groen geprofileerde sandwich metaalplaten.

Appellant baat al in Nederland een gespecialiseerd landbouwbedrijf uit, maar kan er omwille van de nabijheid van waterwingebied niet verder uitbreiden.

De op te richten kippenstal wordt voorzien van een landschapsbedrijfsplan.

...

Argumentatie appellant, hier de aanvrager

Appellant toont aan dat de aanvraag volledig in overeenstemming is met de bestemming van agrarisch gebied en verwijst in deze naar het gunstig advies van departement Landbouw en Visserij.

Verder toont appellant aan dat de aanvraag in overeenstemming is met de goede ruimtelijke ordening gelet op de inplanting naast een reeds bestaand landbouwbedrijf, het voorzien van een groenscherm volgens een ontworpen landschapsbedrijfsplan, en dat overlast door mobiliteit uitgesloten is nu vastgesteld wordt dat het gemiddelde vrachtverkeer op slechts 12 transporten per maand ligt.

Volgens appellant stelt de bestreden beslissing terecht dat de bezwaren over milieutechnische aangelegenheden zullen behandeld worden in het milieudossier, met dien verstande echter dat reeds uit m.e.r.-screeningsnota blijkt dat de milieueffecten niet van die aard zijn dat zij als aanzienlijk moeten worden beschouwd.

Volgens appellant wijzen alle concrete toetsingen aan de beginselen opgenomen in artikel 4.3.1. §2 van de Vlaamse codex, op de verenigbaarheid met de goede ruimtelijke ordening. Ook met betrekking tot de milieuvergunningsaanvraag bracht de gemeentelijk stedenbouwkundig ambtenaar op 17 februari 2014 een uitdrukkelijk gunstig advies uit. Appellant verwijst naar dit advies, dat stelt:

“Gunstig advies van de gemeentelijke stedenbouwkundige ambtenaar Sabine Van Riet van 17/02/2014 dat stelt dat de goede ruimtelijke ordening van het gebied niet zal verstoord

worden en de aanvraag gunstig kan geadviseerd worden doch onder voorbehoud dat in de procedure ter behandeling van de stedenbouwkundige aanvraag de verenigbaarheid van het nieuw op te richten gebouw met de ruimtelijke ordening verder zal worden onderzocht rekening houdend met eventuele bezwaarschriften ingediend tijdens het openbaar onderzoek.”

Volgens appellant blijkt dus uit wat voorafgaat, dat, het bestreden besluit dan ook uitblinkt door interne tegenstrijdigheid en gebrek aan afdoende en pertinente motivering, te meer omdat terecht bij de evaluatie van het openbaar onderzoek geen enkel bezwaar door het college van burgemeester en schepenen gegrond werd bevonden, zelfs niet met betrekking tot het motief waarop uiteindelijk, zij het volkomen ten onrechte de aanvraag werd geweigerd.

Appellant kan het uiteindelijk standpunt opgenomen in de bestreden beslissing kan dan ook in geen enkel opzicht bijtreden en stelt dat duidelijk blijkt dat de aanvraag tot stedenbouwkundige vergunning uitsluitend werd geweigerd louter omwille van een bepaling opgenomen in het gemeentelijk ruimtelijk structuurplan, niettegenstaande de verenigbaarheid met de goede ruimtelijke ordening afdoende werd aangetoond.

Vooreerst dient volgens appellant vastgesteld te worden dat de aanvraag zich situeert binnen een “gewoon” agrarisch gebied en niet binnen de omschrijving van een “landschappelijk waardevol agrarisch gebied”, waarin bijzondere bepalingen gelden met betrekking tot bescherming en/of ontwikkeling van het landschap.

Het landschap wordt volgens appellant gekenmerkt door een dambord van bebossing, afgewisseld met agrarische (cultuur)gronden en betreft dus geenszins een open landschap. Zoals trouwens bevestigd wordt door de bestreden beslissing zelf zal de uitvoering van een landschapsbedrijfsplan in deze omgeving volgens appellant zeer passend zijn en de op te richten kippenstal integreren in dit agrarisch gebied. Appellant verwijst hierbij naar het advies van de gemeentelijke groenambtenaar, die op 29 januari 2004 eveneens een gunstig advies uitbracht.

Bovendien wordt het desbetreffend perceel volgens appellant, overeenkomstig de biologische waarderingskaarten omschreven als een akker op zandige bodem, m.a.w. biologisch minder waardevol. Voorgestelde bouwplaats werd trouwens, volgens appellant, gekozen in overleg met de afdeling Duurzame Landbouwonwikkeling en aansluitend op een bestaande landbouw bedrijfszetel:

“De nieuwe inplanting wordt naast een bestaande stalling voorzien en vormt er ruimtelijk een geheel mee.”

Even verderop aan dezelfde zijde van de straat bevindt zich volgens appellant bijkomend eveneens nog een residentieel woonlint, zodat stellen, dat het derhalve gaat over een open landbouwgebied waar nieuwe inplanting van gebouwen en activiteiten ruimtelijk onverzoenbaar zou zijn, volgens appellant manifest onjuist is, en strijdig met het bestemmingsgebied.

De aanvraag werd volgens appellant dan ook onterecht geweigerd.

2. Motivering

De watertoets

Het terrein ligt niet in een recent overstroomd gebied of in (mogelijk) overstromingsgevoelig gebied.

Het besluit van de Vlaamse regering van 1 oktober 2004 houdende vaststelling van een gewestelijke stedenbouwkundige verordening inzake hemelwaterputten, infiltratievoorzieningen, buffervoorzieningen en gescheiden lozing van afvalwater en hemelwater is niet van toepassing aangezien het een landbouwbedrijf zonder woning betreft. Het voorliggende project voorziet evenwel twee hemelwaterputten van elk 15.000 liter en een infiltratievoorziening van 51.900 liter zodat alle hemelwater van de dakoppervlakte kan worden opgevangen of infiltreren in de bodem. Het hemelwater van de betonverharding kan op natuurlijke wijze in de bodem infiltreren.

Er kan in alle redelijkheid geoordeeld worden dat er geen schadelijk effect wordt veroorzaakt in de plaatselijke waterhuishouding, noch dat dit mag verwacht worden ten aanzien van het eigendom van de aanvraag. De aanvraag heeft de watertoets goed doorstaan.

De MER-toets

Het gaat hier niet om een project opgenomen in bijlage II bij de Richtlijn 2011/92/EU betreffende de milieueffectbeoordeling van bepaalde openbare en particuliere projecten (zgn. MER-richtlijn).

Het project is wel opgenomen in bijlage III van het project-m.e.r.-besluit. In de project-m.e.r.-screeningsnota wordt aangetoond dat de milieueffecten van het voorgenomen project niet van die aard zijn dat zij als aanzienlijk beschouwd moeten worden. De opmaak van een project-MER kan dus redelijkerwijze geen nieuwe of bijkomende gegevens bevatten over aanzienlijke milieueffecten. Derhalve is de opmaak van een project-MER niet nodig.

De juridische aspecten

Voorliggende aanvraag beoogt het nieuw optrekken van een kippenstal en het aanleggen van een betonverharding. De op te richten kippenstal betreft een pluimveestal voor slachtkuikenmoederdieren.

Het gaat om een stal in functie van een volwaardig landbouwbedrijf.

Op dit punt is eveneens het gunstig advies van de Afdeling Duurzame Landbouwonwikkeling van 27 januari 2014 absoluut duidelijk:

“De aanvrager (47 jaar) is landbouwer in hoofdberoep met een voldoende lange loopbaan voor zich. De aanvrager woont in Nederland, net over de grens met België en wenst een pluimveestal voor slachtkuikenmoederdieren op te richten in Stekene in agrarisch gebied. In Nederland, net over de grens met België en wenst een pluimveestal voor slachtkuikenmoederdieren op te richten in Stekene in agrarisch gebied. In Nederland baat de aanvrager al een landbouwbedrijf uit, maar kan er omwille van de nabijheid van waterwingebied niet verder uitbreiden.

De bouwaanvraag in Stekene betreft de oprichting van een volwaardig gespecialiseerd landbouwbedrijf. De nieuwe inplanting wordt naast een bestaande stalling voorzien en vormt er ruimtelijk een geheel mee. Momenteel wordt er geen bedrijfswoning voorzien.

Gelet op het feit dat de aanvrager landbouwer in hoofdberoep is, en een volwaardig pluimveebedrijf wenst op te starten, kan akkoord gegaan worden met voorliggende bouwaanvraag.”

Voorliggende aanvraag is bijgevolg principieel in overeenstemming met de voorschriften van het geldend gewestplan, als hoger omschreven.

Voorliggende aanvraag tot stedenbouwkundige vergunning werd door het college onder meer geweigerd omwille van een bepaling opgenomen in het gemeentelijk ruimtelijk structuurplan.

Art. 2.1.2 §7 bepaalt evenwel uitdrukkelijk dat de structuurplannen geen beoordelingsgrond vormen bij de behandeling van de stedenbouwkundige en de verkavelingsaanvragen noch bij de behandeling van aanvragen van een stedenbouwkundig uittreksel of attest.

De ruimtelijke structuurplannen hebben dan ook geen plaats binnen het legaliteitsluik van de beoordeling van een vergunningsaanvraag, tot zolang ze geen uitvoering gekregen hebben in uitvoeringsplannen, wat evenwel niet betekent dat de in het structuurplan opgenomen opties niet kunnen ontleend worden om te gebruiken bij de opportuniteitsbeoordeling van een aanvraag.

De goede ruimtelijke ordening

Voorliggende aanvraag beoogt het nieuw optrekken van een kippenstal, in feite een pluimveestal voor slachtkuikenmoederdieren, en het aanleggen van een betonverharding.

Volgens de vaste rechtspraak van de Raad van State moet de overheid bij de beoordeling van de goede ruimtelijke ordening in de eerste plaats in concreto nagaan of de bouwaanvraag verenigbaar is met de ordening van de onmiddellijke omgeving (R.v.St., Bormans, nr. 160.445, 22 juni 2006). Een aanvraag mag niet enkel beoordeeld worden in functie van het gevraagde bouwproject alleen, maar de beslissing moet hierbij rekening houden met de vergunde gebouwen uit de onmiddellijke omgeving (R.v.St., Vanassche, nr. 178.805, 22 januari 2008).

De vergunningverlenende overheid dient bijgevolg bij de beoordeling van het aangevraagde rekening te houden, voor zover noodzakelijk of relevant, met de verenigbaarheid van stedenbouwkundige voorschriften of verkaveling voorschriften, met de in de omgeving bestaande toestand waaronder de functionele inpasbaarheid, de mobiliteitsimpact, de schaal, het ruimtegebruik en de bouwdichtheid, visuele en vormelijke elementen, cultuurhistorische aspecten en het bodemreliëf, en op hinderaspecten, gezondheid, gebruiksgenot en veiligheid in het algemeen.

De omgeving wordt gekenmerkt als een landelijke omgeving met een verspreide bebouwing waaronder een landbouwbedrijf op het aanpalende perceel, binnen een door bebossing opgedeeld landschap. De inplanting van de beoogde kippenstal, wordt voorzien naast een bestaand landbouwbedrijf, waarmee het ruimtelijk één aaneensluitend geheel vormt. Wat verderop aan dezelfde zijde van de straat bevindt zich een residentieel woonlint.

Vooreerst dient vastgesteld te worden dat de aanvraag zich situeert binnen een agrarisch gebied dat niet als landschappelijk waardevol aangeduid werd in de gewestplannen zodat er vanuit het onderzoek naar de gewestplansconformiteit geen toetsing aan de landschappelijke waarden dient te gebeuren.

Het landschap van de omgeving van de bouwplaats wordt daarenboven mee gekenmerkt door -naast de verspreide bebouwing- een dambord van bebossing, afgewisseld met agrarische (cultuur)gronden. Het betreft dus geenszins een open landschap.

Het standpunt van het college van burgemeester en schepenen dat het hier gaat over een open landbouwgebied waar nieuwe inplanting van gebouwen en activiteiten (incl. landbouwbedrijven) ruimtelijk onverzoenbaar kan dan ook niet worden bijgetreden.

Subsidiair kan meegegeven worden dat het perceel volgens de biologische waarderingskaarten biologisch minder waardevol is.

De kroonlijsthoogte van de beoogde kippenstal bedraagt 3.50m. en de nokhoogte beloopt 8.05m. De stal heeft een lengte van 140m. en een breedte van 29.50m. De stal wordt opgericht op 8.00 m. van de zijdelingse perceelgrenzen en op minimum 20.25 m. van de achterste perceelsgrens. Vooraan wordt de stal ingeplant op dezelfde voorbouwlijn als de op het aanpalende perceel naastgelegen loods. Deze afstanden zijn stedenbouwkundig aanvaardbaar.

De beoogde inplanting behoudt voldoende afstand tot de perceelsgrenzen om het aanleggen van een groenscherm in streekeigen beplanting mogelijk te maken. De voorbouwlijn ligt gelijk met de loods op het aanpalende perceel en bedraagt minimum 57.72m vanaf de voorste perceelsgrens.

In functie van een vlotte circulatie op het bedrijf is er nood aan verharding. Het regenwater zal infiltreren in de naastgelegen bodem. Deze verharding beperkt zich tot een minimum en kadert in de normale exploitatie van het bedrijf. Achter de stal bevindt zich een infiltratiebekken. Rechts naast de stal worden er voedersilo's opgericht.

De stal wordt opgetrokken met grijze gladde sandwich betonpanelen, grijze sandwich silexpanelen en bruin/groen geprofileerde metaalplaten. Het buitenschrijnwerk bestaat uit groen pvc en de poorten uit groen aluminium sectionaalpoorten. De dakconstructie zal afgewerkt worden met bruin/groen geprofileerde sandwich metaalplaten.

Appellant stelt een landschapsbedrijfsplan op te zullen maken in overleg met de provinciale dienst Landbouw en Platteland. Op de plannen staat indicatief een groenscherm aangeduid zodat de stal op termijn omgeven worden door een streekeigen groenbuffer, en op die manier visueel te vergelijken zal zijn met de bossages die dit landschap doorspekken.

Gelet op de diverse gunstige adviezen, onder meer van de provinciale dienst Landbouw en Platteland, die worden bijgetreden.

Voorliggende aanvraag sluit wat betreft inplanting aan bij de op het aanpalende perceel aanwezige landbouwgebouwen. De beoogde stal zal zich gelet op haar materiaalgebruik en de aanleg van een streekeigen groenscherm verder integreren in het landschap.

De evaluatie van de bezwaren zoals gemaakt door het college van burgemeester en schepenen wordt bijgetreden, op het onderdeel betreffende de ruimtelijke verzoenbaarheid van het gevraagde met de omgeving na.

Uit dit alles blijkt dat de aanvrager er in is geslaagd het beoogde bouwprogramma op kwalitatieve wijze ingepast te krijgen op dit terrein binnen deze omgeving, zonder de draagkracht ervan te overstijgen. De goede ruimtelijke ordening van de omgeving wordt niet in het gedrang gebracht.

Conclusie

Uit wat voorafgaat, dient besloten dat het beroep voor inwilliging vatbaar is.

Stedenbouwkundige vergunning kan worden verleend volgens het ingediende plan en onder de volgende voorwaarden:

- *De in de adviezen van Brandweer Stekene en de dienst veiligheid en mobiliteit van de gemeente Stekene naar voor gebrachte voorwaarden dienen strikt gevolgd te worden.*
- *De aanleg en instandhouding van een groenscherm in streekeigen beplanting, zoals aangeduid op de plannen dient te gebeuren, dit in overleg met de provinciale dienst Landbouw & platteland die hiervoor een gedetailleerd plan opmaakt. Appellant dient dit plan op te volgen en te realiseren binnen het eerstvolgende plantseizoen volgend op de ingebruikname van de gebouwen.*

...

Dit is de bestreden beslissing.

2.

Op 28 april 2014 weigert het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Stekene de milieuvergunning voor de geplande pluimveehouderij.

De eerste tussenkomende partij stelt tegen deze weigeringsbeslissing een beroep in bij de verwerende partij. Op 23 oktober 2014 verleent de verwerende partij de milieuvergunning.

De verzoekende partijen dienen tegen deze beslissing een vordering tot schorsing en vernietiging in bij de Raad van State. Met een arrest van 18 juni 2015 (nr. 231.669) verwerpt de Raad van State de vordering tot schorsing.

Met een arrest van 2 februari 2017 (nr. 237.267) heeft de Raad van State, op vordering van een andere derde, de milieuvergunning van 23 oktober 2014 vernietigd. De vordering tot vernietiging van onder andere de verzoekende partijen werd met een arrest van dezelfde datum (nr. 237.268) bij gebrek aan voorwerp als doelloos afgewezen.

IV. ONTVANKELIJKHEID VAN DE TUSSENKOMST

1.

De eerste tussenkomende partij werd met een aangetekende brief van 3 februari 2015 verzocht om het verschuldigde rolrecht te betalen binnen een termijn van vijftien dagen die ingaat de dag na de dag van de betekening van deze brief (artikel 56 Procedurebesluit), en ter kennis gebracht dat indien het rolrecht niet tijdig is betaald, het verzoekschrift niet-ontvankelijk wordt verklaard (artikel 4.8.21, §2/4 VCRO).

De eerste tussenkomende partij heeft het verschuldigde rolrecht niet betaald.

Op de openbare zitting van 11 oktober 2016 werd de eerste tussenkomende partij hieromtrent gehoord. De eerste tussenkomende partij heeft voorgaande vaststelling niet betwist en evenmin redenen van overmacht aangegeven die de niet-betaling van het verschuldigde rolrecht zouden kunnen verschonen.

Het verzoek tot tussenkomst van de eerste tussenkomende partij is onontvankelijk.

2.

Uit het dossier blijkt dat het verzoek tot tussenkomst van de tweede tussenkomende partij tijdig en regelmatig is ingesteld. Er worden geen excepties opgeworpen. Het verzoek tot tussenkomst is ontvankelijk.

V. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT Vernietiging

Uit het dossier blijkt dat de vordering tijdig en regelmatig is ingesteld. Er worden geen excepties opgeworpen.

VI. ONDERZOEK VAN DE MIDDELEN

A. Eerste middel

Standpunt van de partijen

1.

In dit middel roepen de verzoekende partijen de schending in van artikel 4.3.1 §1, 1° b) en §2, 1° van de VCRO, van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen en van de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, in het bijzonder het zorgvuldigheidsbeginsel en de motiveringsplicht. Zij lichten het middel als volgt toe:

“...

doordat, eerste onderdeel, een immense stalling met een lengte van 140 meter (op 29,5 meter), met een kroonlijsthoogte van 3,5 meter en een nokhoogte van 8,05 meter wordt vergund in een resterend open landschap en bovendien niet aansluitend bij een bestaande vestiging van het bedrijf (volledig nieuwe inplanting), en deze inplanting evident visuele, mobiliteits- en geurhinder voor verzoekende partijen met zich meebrengt

terwijl verwerende partij meent dat deze inplanting zich perfect integreert in dit (zgn. aangetast) landschap en naar de aanpalenden toe

zodat de vermelde bepalingen zijn geschonden;

en doordat, tweede onderdeel, een type van bedrijf wordt vergund waarvan de activiteiten en de ermee gepaard gaande emissies volledig indruisen tegen de activiteiten van het bestaande bedrijf van verzoekende partijen (waarmee het volgens verwerende partij een geheel uitmaakt), dat geënt is op de principes van de biologische tuinbouw

terwijl de functionele inpasbaarheid, hinderaspecten en gezondheid relevante en te beoordelen criteria zijn bij de beoordeling van de goede ruimtelijke ordening en verwerende partij deze aspecten helemaal niet beoordeelt

zodat de vermelde bepalingen zijn geschonden.

Toelichting bij het eerste onderdeel van het eerste middel

Artikel 4.3.1 §1, 1° b) VCRO bepaalt dat een stedenbouwkundige vergunning moet worden geweigerd indien het aangevraagde strijdig is met de goede ruimtelijke ordening.

Artikel 4.3.1 §2, 1° VCRO verduidelijkt verder:

...

De toetsing aan de goede plaatselijke ordening hoeft overigens niet noodzakelijk beperkt te blijven tot de begrenzing van het betreffende bestemmingsgebied waarin de exploitatie zal worden ingeplant, maar kan ook betrokken worden op de aanwezigheid of de kenmerken van aanpalende of omliggende bestemmingszones die relevant zijn bij deze beoordeling (RvS 21 december 2009, nr. 199.167, Stampaert; RvS 5 februari 2009, nr. 190.215, Van Tiel; RvS 31 mei 1999, nr. 80.543, Avermate).

Welnu, in casu moet worden vastgesteld dat verwerende partij niet op grond van de juiste gegevens heeft geoordeeld en niet in alle redelijkheid tot het besluit is kunnen komen dat de aanvraag de toets aan de goede ruimtelijke ordening doorstaat, en bijgevolg de aangehaalde bepalingen schendt:

1. Aantasting van het open landschap en hinder verzoekende partijen

Anders dan verwerende partij voorhoudt, gaat het om open gebied dat zich links en rechts van de Lestraat uitstrekt. Het uitgangspunt waarop de besteden beslissing is gebaseerd, is bijgevolg foutief.

Dit standpunt werd ook bijgetreden door het college van burgemeester en schepenen:

...

Een en ander blijkt uit onderstaande foto's.

...

Van belang is ook dat het Gemeentelijk Ruimtelijk Structuurplan (GRS) met betrekking tot deze gronden het volgende bepaalt in haar richtinggevend gedeelte (p. 25) (stuk 8):

In de richtinggevende bepalingen van dit plan wordt het volgende vooropgesteld (p. 25):

"N2 - Natuurontwikkelingsgebied

Als N2-gebied worden (delen van) volgende gebieden aangeduid: Speelhof **en het gebied ten noordoosten van Bekaf** (=Kemel), het gebied tussen De Stropers en Maat (=Stroperspolder) en het gebied ten westen van N403, aansluitend op De Stropers (= achter de Wal).

Deze gebieden kunnen momenteel nog getypeerd worden als gefragmenteerde gebieden waar naast bas en natuur ook landbouw op een aantal plaatsen een belangrijke ruimtegebruiker is.

De natuurfunctie is er even wel bovengeschiedt aan de andere functies, ofwel wordt dit op termijn gewenst. **Het beleid is gericht op de ruimtelijke ondersteuning van het behoud van de huidige biologische waarde en het herstel en de ontwikkeling van een hogere biologische waarde**; hiertoe worden ruimtelijke randvoorwaarden gesteld.

Bijkomende bebouwing wordt zo veel mogelijk geweerd uit het gebied, evenals elke functie die een storende invloed heeft op de natuurfunctie.

In die deelgebieden waar het gebruik als landbouwgrond momenteel nog een fundamenteel aandeel inneemt, kunnen landbouwbedrijven die voor het merendeel van hun inkomen afhankelijk zijn van activiteiten binnen het N2-gebied, nog beperkt uitbreiden binnen een vast te leggen perimeter en mits integratie in het landschap. De omvang van die perimeter dient afhankelijk te zijn van de plaatselijke situatie en dynamiek van het bedrijf (...)"

Het mag dan wel decretaal verboden zijn een aanvraag louter te weigeren op grond van de bepalingen van een GRS, **er kan niet om de vaststelling heen dat dit GRS wel een juiste omschrijving en beoordeling maakt van dit gebied.**

Dit betekent enerzijds dat verwerende partij - zoals ze in haar bestreden besluit doet - niet zomaar kan stellen zich niet aan te sluiten bij 'het standpunt van het college van burgemeester en schepenen dat het hier gaat over een open landbouwgebied'.

Anderzijds betekent dit evenzeer dat de beoordeling van de inpasbaarheid in het landschap (an sich en ten aanzien van de enige aanpalenden) van verwerende partij op een verkeerd uitgangspunt is gebaseerd en bijgevolg onjuist en niet gedragen is. De toets aan de goede ruimtelijke ordening geldt bovendien des te scherper wanneer moet worden vastgesteld dat de inplanting gebeurt in een nog resterend open landschap.

Daarenboven is de vergunningverlenende overheid ertoe gehouden bij haar toetsing aan de goede ruimtelijke ordening **het vrijwaren van de schoonheidswaarde van het betreffende gebied bij haar beoordeling te betrekken** (RvS 17 december 2010, nr. 209.857, Drees), zelf indien het gebied geen landschappelijk waardevol karakter heeft (RvS 19 november 2008, nr. 188.105, Van Osselaer). In tegenstelling tot hetgeen de verwerende partij aangeeft is de **inpasbaarheid van het gevraagde in het landschap een element van de beoordeling op de verenigbaarheid met de goede ruimtelijke ordening**. Of het aangevraagde nu in 'gewoon' agrarisch of 'landschappelijk waardevol' agrarisch gebied is gesitueerd doet niet ter zake.

Het staat vast dat de **schoonheidswaarde van het landschap** door de inplanting van een pluimveebedrijf met mastodontische afmetingen het omringende bos- en natuurlandschap **op ernstige wijze zal worden aangetast**.

Dat een groenscherm wordt voorzien doet aan deze vaststelling geen afbreuk, wel integendeel. Overeenkomstig de vaste rechtspraak van de Raad voor Vergunningsbetwistingen toont het felt dat een groenscherm noodzakelijk is om de negatieve impact van de constructie te beperken, **op zich reeds aan dat de geplande constructies de schoonheidswaarde van het landschap miskennen of dreigen te miskennen** (RvVb 28 februari 2012, nr. A/2012/0062, p. 9; RvVb 24 september 2013, nr. A/2013/0555, p. 23). Een groenscherm beperkt immers in het beste geval deze aantasting, niet meer of niet minder.

De Raad voor Vergunningsbetwistingen bevestigde overigens in een gelijkaardige zaak, betreffende de oprichting van twee kippenstallen in agrarisch gebied dat **de stedenbouwkundige vergunning moet worden geweigerd indien het aangevraagde de open ruimte aantast**. De Raad oordeelde als volgt (RvVb 6 augustus 2013, nr. 1/2013/0462, p. 16):

'Uit de beschrijvingen in de bestreden beslissing zelf en uit de gegevens van het dossier blijkt dat de aanvraag zich situeert in een open en ongeschonden gebied, een gebied van open weilanden en bosstructuren. Ligt de foto's die worden voorgelegd door de verzoekende partij blijkt dat het open gebied zich, ter hoogte van de bouwpercelen, diep uitstrekt langs beide zijden van de Patersweg. De overweging in de bestreden beslissing dat het open gebied rond de Patersweg "eerder beperkt van omvang" is en niet ingekleurd is als landschappelijk waardevol, kan Een deugdelijke motivering zijn om een vergunning te verlenen voor een bedrijf die manifest de open ruimte aantast. De overwegingen in de bestreden beslissing aangaande de "vormtaal, gebruikte materialen en groenstructuren", kunnen evenmin een deugdelijk motief uitmaken om bouwwerken te vergunnen die de open ruimte aantasten. Deze overwegingen hebben immers betrekking op de uitvoeringswijze van de bouwwerken, die hoogstens kan zorgen voor een betere visuele integratie van de geplande bouwwerken, maar niets verandert aan het feit dat die bouwwerken, precies doordat ze de openheid en het ongeschonden karakter van een gebied onherroepelijk tenietdoen, in ruimtelijk opzicht niet aanvaardbaar zijn.'

Door de bestreden beslissing zal dit (schaars geworden) open gebied op onaanvaardbare en onomkeerbare wijze worden aangetast.

De schaal van het geplande pluimveebedrijf (**lengte van 140 m op een breedte van 29,5 m met een kroonlijsthoogte van 3,5 m en een nokhoogte van 8,05 m**) staat haaks op het kwalitatief waardevol en open landschap tussen het Bekaf VEN-gebied en Heikant, omgeven door bosgebieden. Het verlenen van de vergunning leidt ertoe dat de natuurlijke landschappelijk structuur teniet gedaan wordt en de omgeving haar rustig en open karakter verliest.

Hiermee samenhangend zullen de vergunde werken voor verzoekende partijen ongetwijfeld een **onaanvaardbare visuele impact** hebben, evenals onaanvaardbare geur- en geluidshinder met zich meebrengen. Zoals ook uiteengezet bij het 'belang' en verder bij het MTHEN **is het duidelijk dat verzoekende partijen onaanvaardbare hinder zullen**

ondergaan: de inplanting van een groot nieuw pluimveebedrijf op 8 meter van hun perceelsgrens en op 10 meter van hun bedrijfsgebouw en een 15- tal meter van hun woning spreekt voor zich.

Verzoekende partijen zullen dus voor de rest van hun leven moeten uitkijken op (en alle ermee gepaard gaande hinder ondervinden van) een gigantisch pluimveebedrijf dat quasi in hun tuin wordt geëxploiteerd. Het **visueel aanzicht van de open omliggende ruimten** wordt hun op deze wijze **definitief ontnomen**.

Kortom: de aanvraag schendt onmiskenbaar de goede ruimtelijke ordening op kennelijke wijze. Verwerende partij vertrekt vanuit een verkeerd uitgangspunt en kon bijgevolg niet op wettige wijze tot het besluit komen dat de aanvraag verenigbaar is in het landschap en naar de aanpalenden toe. Vanzelfsprekend schiet de motivering ter zake ook tekort.

2. Mobiliteitsimpact

Verzoekende partijen zijn bovendien van oordeel dat de voorliggende vorm van exploitatie zeker aanleiding zal geven tot overmatige verkeersshinder en dat bijgevolg de (verkeers-)leefbaarheid in de omgeving in het gedrang wordt gebracht. Onder meer volgende elementen dienen hierbij in rekening worden gebracht:

De aangevoerde gegevens maskeren het aantal werkelijk vereiste transportbewegingen

Volgens de aanvraag bedraagt het totaal aantal transporten 124 per jaar. Dit is evenwel een schromelijke onderwaardering.

Volgens bijlage 5.9 van VLAREM II produceren slachtkuikenouderdieren evenwel 37 kg mest per jaar en per dier, dus 34 kg per dier voor 11 maanden. Voor de aangevraagde 19.000 kippen komt dit overeen met een mestproductie van **646 ton voor 11 maanden**. Gezien de beperkte voorziene mestopslag (45 m³) en het feit dat er maandelijks **meer dan 57 ton mest** wordt geproduceerd door 19.000 kippen zal het maandelijks afvoeren van mest niet volstaan, dit zal tweewekelijks moeten. In de milieuvergunningsaanvraag wordt aangegeven dat er maar 12 vervoerbewegingen vereist zullen zijn om mest op te halen, hetgeen niet juist is. Er zullen door het tweewekelijks transport minstens 24 vervoerbewegingen moeten worden gemaakt (dit betekent al 12 transporten meer dan werd aangegeven), **hetgeen een bijkomende belasting op de omliggende wegen veroorzaakt**.

Per jaar wordt bovendien 864 ton krachtvoer aangeleverd milieuvergunningsaanvraag). Indien er 11 op 12 maanden wordt geëxploiteerd moet maandelijks 78 ton krachtvoer worden aangeleverd. Volgens de tabel 'transportbewegingen' zou deze levering van krachtvoer door middel van 8 transporten plaatsvinden, hetgeen praktisch onmogelijk is. De maximaal toegelaten massa voor een vrachtwagen in België is immers 44 ton. Er zullen maandelijks minimum 2 transporten moeten plaatsvinden om 78 ton krachtvoer aan te leveren. **Volgens onze berekeningen zullen aldus minimum 22 transportbewegingen moeten worden gemaakt op 11 maanden voor de levering van krachtvoer, hetgeen ook een bijkomende belasting op de omliggende wegen veroorzaakt.** Deze belasting is niet gering gezien de moeilijke ontsluiting vanuit het perceel naar de snelweg. De omliggende wegen zijn niet voorzien op bijkomende mobiliteit van zware vrachtwagens.

Bovendien wordt in de milieuvergunningsaanvraag gesteld dat "er verder (...) nog dagelijks verkeersbewegingen [zijn] voor het gaan verzorgen, voederen en het toezicht van de dieren. Dit zal gebeuren per fiets of met een personenwagen". De aanvraag bepaalt niet duidelijk hoeveel personen belast zijn met de verzorging en het toezicht op 19.000 kippen. Indien dit 1 persoon is moeten er nog eens dagelijks twee vervoersbewegingen worden toegevoegd aan de transportbewegingen, dus **260 bijkomende vervoersbewegingen** per jaar. Dit getal moet worden verdubbeld indien er 2 of meer personen op het pluimveebedrijf zijn tewerkgesteld.

De omliggende wegen zijn niet voorzien op deze bijkomende mobiliteit

De Lekestraat is een smalle rijweg met slechts een rijstrook, het kruisen tussen personenvoertuigen is praktisch niet mogelijk. Een van de twee wagens moet achteruit rijden tot op een oprit van een woning alvorens de wagens kunnen kruisen. Ter hoogte van het perceel van de aanvrager is de **weg met 3,2 meter breed**. In de Lekestraat geldt overigens een verbod voor zwaar transport grater dan 7,5 ton, met uitzondering van landbouwvoertuigen en plaatselijk verkeer (stuk 9).

...

De **ontsluiting** van de bouwplaats **naar de oostelijk gelegen E34 (A11) en de N290 is uiterst problematisch**.

...

Vanuit het perceel (punt A) **kan de vrachtwagenchauffeur alleszins niet de snelste weg nemen**. Immers, de Magdalenastraat is sinds kort verboden terrein voor alle vrachtverkeer (logisch ook, nu ook de verderliggende straten niet voorzien zijn op zwaar verkeer, en ook de Vlasstraat verboden is voor vrachtvervoer zwaarder dan 7,5 ton)

De vrachtwagen zal een andere keuze hebben dan een omweg te maken en in westelijke richting en de enige zijstraat te nemen die de Lekestraat en de Julianastraat verbindt. Deze onbenoemde zijweg is evenwel ook veel te smal om met een vrachtwagen door te rijden.

De omliggende wegen zijn gewoonweg niet voorzien op zwaar vrachtwagenverkeer. De ingeplande inrichting en de bijkomende verkeersbewegingen overschrijden de draagkracht van de omgeving ruimschoots. **Of nog: de goede ruimtelijke ordening wordt op kennelijke wijze geschonden.**

Niettemin moet worden vastgesteld dat deze mobiliteitsproblematiek op geen enkele wijze wordt beoordeeld door verwerende partij. Nochtans is de mobiliteitsimpact een belangrijk aandachtspunt bij de beoordeling van de goede ruimtelijke ordening.

Verwerende partij kon dan ook rekening houdend met al deze elementen - niet wettig tot het besluit komen dat de nieuwe vestiging voor intensieve pluimveeteelt aanvaardbaar is op deze locatie. Bovendien schiet de motivering van het bestreden besluit schromelijk te kort.

Toelichting bij het tweede onderdeel van het eerste middel

Het tweede onderdeel van het eerste middel heeft betrekking op de functionele (niet-)inpasbaarheid van de nieuwe kippenstal naast het biologische tuinbouw bedrijf van verzoekende partijen.

Hoger werd reeds aangehaald dat de functionele **inpasbaarheid, hinderaspecten en gezondheid** eveneens belangrijke criteria zijn bij de beoordeling van de goede ruimtelijke ordening. Deze aspecten zijn zondermeer relevant voor de beoordeling van voorliggende aanvraag.

Zoals gezegd, staat de functie van beide exploitaties - hoewel beiden landbouwactiviteiten - haaks op elkaar en verdraagt de exploitatie van verzoekende partijen zelfs de aanwezigheid van een intensief pluimveebedrijf niet.

Verwerende partij gaat er in haar beslissing van uit dat de nieuwe vestiging een geheel vormt met het bedrijf van verzoekende partijen. Ruimtelijk gezien sluit het nieuwe bedrijf misschien wel (te veel) aan bij het bedrijf van verzoekende partijen, **maar functioneel is het tegenovergestelde een feit**. Ook hier slaat verwerende partij bijgevolg de bal mis en kan haar beoordeling van het project de wettigheidstoets niet doorstaan.

Uitgangspunt hierbij is het bestaande biologische tuinbouwbedrijf van verzoekende partijen, dat zowel door de Nederlandse als door de Belgische autoriteiten is erkend als biologisch bedrijf (stuk 3). Het bedrijf is erkend volgens :

...

Het biologisch erkende bedrijf van verzoekende partijen teelt - op de locatie in België en dus naast de bouwplaats - blad- en vruchtgroenten, uien, aardappelen en peulvruchten. Het bedrijf bewaart en bewerkt ook deze groenten:

...

Als erkend biologisch bedrijf is het bedrijf van verzoekende partijen verplicht om de producten **vrij te houden van iedere vorm van contaminatie**. Er worden op dit vlak strenge controles uitgevoerd. Ter zake worden zeer strenge eisen opgelegd die zelfs bepaalde vermengingen binnen het bedrijf zelf uitsluiten (zie punt 4 van stuk 10 'Scheiding tussen gangbaar en biologisch').

Het spreekt voor zich dat de grote stof-, stikstof- en ammoniakuitstoot vlak naast het bedrijf tot onaanvaardbare contaminaties zal leiden, met alle gevolgen van dien voor de voedselveiligheid en op termijn ook voor het voortbestaan van (de erkenning van) het bedrijf als biologisch bedrijf. Dit geldt des te meer nu het biologisch bedrijf omgevingslucht aanzuigt in haar loods.

Bovendien zal de toekomstige verkoop van al deze producten in het gedrang komen als de handelaren geconfronteerd worden met de stank ter plaatse. De geur van een industriële kippenkwekerij en de bijna fysieke aanwezigheid van dit bedrijf op de bedrijfssite van verzoekende partijen zal uiteraard snel een vermoeden doen opwekken van mogelijke contaminaties.

Ook omwille van sanitaire redenen voor de vergunninghouder zijn beide bedrijven niet compatibel: de eerste vraag die bij een geplande pluimveemoederdierenhouderij door de afnemer van de eieren wordt gesteld, is of er reeds pluimvee aanwezig is op of naast het bedrijf. Immers, de kans op besmetting met pluimveeziektes is immers groot, zeker bij vrije uitloop. Welnu, verzoekende partijen hebben sedert enkele jaren een **kleinschalige biologische kalkoenkwekerij van ca. 50 dieren en enkele ganzen en eenden**. Het hoeft geen betoog dat de combinatie van beide bedrijven een **aanzienlijk risico inhoudt op besmetting**.

Ook in het licht hiervan moet worden vastgesteld dat de bestreden beslissing kennelijk de goede ruimtelijke ordening schendt: er **wordt een activiteit vergund die functioneel diametraal staat tegenover de reeds aanwezige exploitatie op het terrein van verzoekende partijen.**

Niettemin vergunt verwerende partij de nieuwe kippenstal, en dit zonder de functionele inpasbaarheid en de hinderaspecten te onderzoeken en te motiveren.

Ook het tweede onderdeel is gegrond.

...

2.

De verwerende partij antwoordt hierop als volgt:

“ ...

Verzoekers stellen in het eerste middelonderdeel dat de stalling een visuele, mobiliteits- en geurhinder voor verzoekers zal veroorzaken.

Vooreerst zou de bouwplaats zich volgens verzoekers bevinden in een open landschap en zou het uitgangspunt van de deputatie verkeerd zijn. Ook zou de deputatie het vrijwaren van de schoonheidswaarde van het gebied bij haar beoordeling van de goede ruimtelijke ordening moeten hebben betrokken. Bovendien betekent het voorzien van een groenscherm dat de geplande constructies de schoonheidswaarde (dreigen te) miskennen. De vergunde werken zullen voor verzoekers een onaanvaardbare visuele impact hebben.

Verzoekers geven enkel een beeld van het landschap van Lekestraat links en rechts vanuit hetzelfde gezichtspunt. Wanneer het landschap wordt bekeken richting de naastgelegen woning, dan wordt een genuanceerder beeld bekomen (zie de foto's gevoegd bij het aanvraagdossier en zie hieronder).

...

De deputatie heeft in haar beslissing de omgeving als volgt beschreven (stuk 13):

"De omgeving wordt gekenmerkt als een landelijke omgeving met een verspreide bebouwing waaronder een landbouwbedrijf op het aanpalende perceel, binnen een door bebossing opgedeeld landschap. De inplanting van de beoogde kippenstal, wordt voorzien naast een bestaand landbouwbedrijf, waarmee het ruimtelijk één aaneensluitend geheel vormt. Wat verderop aan dezelfde zijde van de straat bevindt zich een residentieel woonlint.

(...)

Het landschap van de omgeving van de bouwplaats wordt daarenboven mee gekenmerkt door -naast de verspreide bebouwing- een dambord van bebossing, afgewisseld met agrarische (cultuur)gronden. Het betreft dus geenszins een open landschap."

Uit alle foto's samen (de bovenstaande en de bij het verzoekschrift gevoegde foto's) blijkt dat de agrarische gronden afgewisseld worden met bebossing. Dit is dan ook geen open landschap, aangezien bebossing de openheid van de agrarische gronden juist onderbreekt. De deputatie heeft in alle redelijkheid besloten dat dit een door bebossing opgedeeld landschap betreft en geen open landschap is.

Verzoekers halen de beschrijving van het gemeentelijk ruimtelijk structuurplan aan, maar in deze beschrijving wordt bevestigd dat dit gefragmenteerde gebieden betreft. Nergens wordt hierin gesteld dat dit een open landschap uitmaakt. Er wordt vooral op de natuurfunctie van het N2-gebied gewezen. Verder is dit een algemene beschrijving van het gebied waarvan het terrein van de bouwplaats deel uitmaakt en geen concrete beschrijving van de onmiddellijke omgeving van de bouwplaats, terwijl de deputatie dit wel doet in haar beslissing.

Uit niets blijkt dat de deputatie haar beslissing op een verkeerd uitgangspunt heeft gebaseerd.

Wat het vrijwaren van de schoonheidswaarde bij een gebied zonder landschappelijk waardevol karakter betreft, moet worden opgemerkt dat het arrest waarnaar verzoekers verwijzen nergens "het vrijwaren van de schoonheidswaarde" wordt vermeld. In het arrest nr. 188.105 van de Raad van State van 19 november 2008 wordt enkel geoordeeld dat ook de inplantingsplaats van een gebouw de toets aan de goede ruimtelijke ordening moet doorstaan.

De deputatie heeft correct vastgesteld dat vanuit het onderzoek naar de gewestplanconformiteit geen toetsing aan de landschappelijke waarden diende te gebeuren aangezien de aanvraag zich situeert binnen een agrarisch gebied dat niet als landschappelijk waardevol aangeduid werd in de gewestplannen. Dat een groenscherm op zich aantoonde dat de geplande constructies de schoonheidswaarde van het landschap miskent, betreft rechtspraak ingeval van de ligging in landschappelijk waardevol agrarisch gebied en kan dan ook niet zonder meer naar deze zaak worden doorgetrokken.

Verzoekers verwijzen naar het arrest nr. A/2013/0462 van uw Raad van 6 augustus 2013 om te stellen dat een stedenbouwkundige vergunning steeds moet geweigerd worden indien het aangevraagde de open ruimte aantast. De voorliggende zaak is echter niet gelijkaardig aan de zaak van dit arrest. De aanvraag van het voormelde arrest situeerde zich in een open en compleet ongeschonden gebied. Er waren geen ontwikkelde structuren en bebouwing bevond zich pas op 800 meter van de bouwplaats. Het betrof dus een compleet bouwvrije zuivere open ruimte, waar er zich op de weg naar de locatie geen enkel bouwwerk bevond. In casu is dit echter niet het geval.

De aanvraag van de bestreden beslissing is gelegen in een door bebouwing opgedeeld landschap, waarbij op het aanpalende perceel een landbouwbedrijf staat en waar wat verderop aan dezelfde zijde van de straat zich een residentieel woonlint bevindt. De aanvraag houdt derhalve geen aantasting van een open ongeschonden gebied.

Wat de visuele impact betreft, moet vooreerst worden opgemerkt dat verzoekers geen exclusief recht hebben op het behoud van de bestaande toestand op het perceel en hun bestaand zicht. Verzoekers moeten rekening houden met de gewestplanbestemming en met de hinder die inherent is aan deze bestemming. In elk geval heeft de deputatie de visuele impact ten opzichte van het aanpalende perceel van verzoekers onderzocht. De afstanden ten opzichte van het aanpalende perceel (8 meter van de zijdelingse perceelsgrens) zijn stedenbouwkundig aanvaardbaar. Bovendien wordt een groenscherm voorzien, zodat de stal op termijn omgeven zal worden door een streekeigen groenbuffer, en op die manier visueel te vergelijken zal zijn met de bossages die dit landschap doorspekken. De vergunde constructie leidt derhalve niet tot onaanvaardbare visuele hinder in dit agrarisch gebied, zodat de deputatie terecht kon oordelen dat de aanvrager er

in is geslaagd het beoogde bouwprogramma op kwalitatieve wijze ingepast te krijgen op dit terrein binnen deze omgeving, zonder de draagkracht ervan te overstijgen.

Ook werpen verzoekers op dat de voorliggende vorm van exploitatie zeker aanleiding zal geven tot overmatige verkeershinder en dat de (verkeers-)leefbaarheid in de omgeving in het gedrang wordt gebracht.

De deputatie heeft de evaluatie van de bezwaren zoals gemaakt door het college van burgemeester en schepenen bijgetreden, waaronder de evaluatie ten opzichte van de opgeworpen "overmatige verkeershinder".

Vooreerst moet worden opgemerkt dat de deputatie van 144 transporten per jaar is uitgegaan, zijnde 12 transporten per maand. Omtrent de bemesting wordt door verzoekers gesteld dat er minstens 24 vervoersbewegingen per jaar zullen nodig zijn en voor het krachtvoer minimum 22 transportbewegingen per jaar. Echter laten verzoekers na aan te tonen dat de door het college en deputatie gemaakte som van 12 transporten per maand een verkeerde berekening is.

De verkeersbewegingen voor de dagelijkse verzorging betreffen geen transport en zijn louter vervoersbewegingen. Het feit dat er dagelijks een aantal vervoersbewegingen zullen zijn door werknemers kan bezwaarlijk als overmatige verkeershinder worden beschouwd. Dergelijk aantal beperkte vervoersbewegingen met een persoonswagen geven geen aanleiding tot een onaanvaardbare belasting van de omliggende wegen.

Wat de breedte van de betrokken rijweg betreft, is dit een typische breedte van een weg in agrarisch gebied. Op dergelijke wegen rijden dagelijks allerlei groter logge landbouwvoertuigen. Dergelijke landelijke wegenis kan dan ook niet worden beschouwd als een obstakel voor het uitoefenen van agrarische activiteiten, want zo'n wegenis wordt nooit van speciale uitrusting voorzien. Bovendien geldt in de Lekestraat een verbod voor zwaar transport groter dan 7,5 ton, met uitzondering van landbouwvoertuigen en plaatselijk verkeer. De kwestieuze vrachtwagens betreffen plaatselijk verkeer en vallen derhalve niet onder het voornoemde verbod.

Aangezien het aantal transportbewegingen per maand beperkt is tot 12, kan dit bezwaarlijk als een onaanvaardbare overschrijding van de draagkracht van de omgeving. De deputatie kon derhalve in alle redelijkheid de evaluatie van het college van burgemeester bijtreden en oordelen dat de overlast beperkt is.

In het tweede middelonderdeel menen verzoekers dat de activiteiten van het bedrijf en de ermee gepaard gaande emissies volledig indruisen tegen de activiteiten van het bestaande bedrijf van verzoekers en daarom functioneel niet inpasbaar zijn. De uitstoot van de aangevraagde kippenstal zou leiden tot onaanvaardbare contaminaties van hun producten. Verder zou deze kippenstal leiden tot een aanzienlijk risico op besmetting van de kleinschalige biologische kalkoenkwekerij van verzoekers.

Voorliggende aanvraag beoogt het nieuw optrekken van een kippenstal, in feite een pluimveestal voor slachtkuikenmoederdieren, en het aanleggen van een betonverharding. Deze constructies staan in functie van een agrarische activiteit en zijn dan ook inpasbaar in dit agrarisch gebied. Bij de exploitatie van het bedrijf zal er sprake zijn van een zekere uitstoot, maar in het kader van de milieuvergunning zal deze aan zekere normen in de

wetgeving moeten voldoen. Uit niets blijkt dat deze uitstoten betekenen dat de kippenstal niet functioneel inpasbaar zou zijn.

Uit de project-MER-screeningsnota blijkt de luchtverontreiniging niet aanzienlijk zal zijn, omdat er een emissiearmsysteem voorzien is om de geuremissies te reduceren. Bovendien blijkt dat het mest via transportbanden naar de container wordt gebracht en dan afgevoerd van het bedrijf. Ook de lucht zal afgevoerd worden naar de afgesloten ruimte achteraan aan de stal.

Verder moet worden opgemerkt dat een biologisch landbouwbedrijf nooit vrij van contaminaties is. Dergelijk bedrijf leeft niet onder een glazen stolp, zodat er steeds contaminatierisico's aanwezig zijn. De biologische producten kunnen bovendien ook tijdens de transport en de opslag ed. gecontamineerd worden. Verzoekers tonen bovendien niet in concreto aan dat de kippenstal tot onaanvaardbare contaminatie leidt en daardoor functioneel niet inpasbaar zou zijn.

*Verzoekers' kalkoenkwekerij met daarnaast een kippenstal zou daarnaast leiden tot een aanzienlijk risico op besmetting. Verzoekers staven niet dat het plaatsen van een kippenstal de kans op bestemming van pluimveeziektes op onaanvaardbare wijze wordt verhoogd. Het blijven blote beweringen waarop de deputatie bezwaarlijk hoefde in te gaan. Het eerste middel is niet ernstig en ongegrond.
... ”*

3.

De tweede tussenkomende partij voegt hier nog het volgende aan toe:

“ ...

Weerlegging van het eerste onderdeel van het eerste middel :

In de bestreden beslissing wordt, in navolging van het gunstig advies van de provinciaal stedenbouwkundig ambtenaar, uitgebreid stilgestaan bij de verenigbaarheid van het project met de goede ruimtelijke ordening. Verweerster motiveert haar beslissing op dit punt als volgt :

...

Verzoekende partijen betwisten deze uitgebreide motivering, in de eerste plaats wat het karakter van het landschap betreft waarin de stal wordt ingeplant. Zij voegen enkele foto's toe en verwijzen naar het gemeentelijk ruimtelijk structuurplan om aan te geven dat hier sprake zou zijn van een te vrijwaren open landschap.

Ten onrechte beweren verzoekers dat het GRS een juiste omschrijving en beoordeling maakt van het gebied en dat hier om deze reden rekening mee gehouden moet worden. De Deputatie heeft zich er niet eenvoudigweg toe beperkt te stellen dat zij zich niet kan aansluiten bij de visie van de gemeente ; de Deputatie heeft ook gemotiveerd waarom. Uitdrukkelijk werd verwezen naar de aanwezige verspreide bebouwing (enerzijds het landbouwbedrijf van verzoekers, anderzijds het vlakbij gelegen residentieel woonlint wat verderop in de straat). Daarnaast werd ook gewezen op het door bebouwing opgedeelde landschap, hetgeen per definitie tegensprekt dat er sprake is van een open landschap. De Deputatie vermeldt daarnaast : “Het landschap van de omgeving van de bouwplaats wordt daarenboven mee gekenmerkt door -naast de verspreide bebouwing- een dambord van

bebossing, afgewisseld met agrarische (cultuur)gronden. Het betreft dus geenszins een open landschap.”

Dat deze beoordeling niet kennelijk onredelijk is, blijkt zoals aangetoond bij de behandeling van het MHEN, uit de beslissing die de bevoegde Minister destijds in beroep genomen heeft bij de beoordeling van de bouwvergunningsaanvraag van verzoekers zelf voor de bouw van hun loods. Toen reeds oordeelde de vergunningverlenende overheid zeer duidelijk dat hier geen sprake meer is van een open landschap, maar eerder van een ingesloten landschap :

...

Verzoekende partijen betwisten deze uitgebreide motivering, in de eerste plaats wat het karakter van het landschap betreft waarin de stal wordt ingeplant. Zij voegen enkele foto's toe en verwijzen naar het gemeentelijk ruimtelijk structuurplan om aan te geven dat hier sprake zou zijn van een te vrijwaren open landschap.

Ten onrechte beweren verzoekers dat het GRS een juiste omschrijving en beoordeling maakt van het gebied en dat hier om deze reden rekening mee gehouden moet worden. De Deputatie heeft zich er niet eenvoudigweg toe beperkt te stellen dat zij zich niet kan aansluiten bij de visie van de gemeente ; de Deputatie heeft ook gemotiveerd waarom. Uitdrukkelijk werd verwezen naar de aanwezige verspreide bebouwing (enerzijds het landbouwbedrijf van verzoekers, anderzijds het vlakbij gelegen residentieel woonlint wat verderop in de straat). Daarnaast werd ook gewezen op het door bebossing opgedeelde landschap, hetgeen per definitie tegensprekt dat er sprake is van een open landschap. De Deputatie vermeldt daarnaast : “Het landschap van de omgeving van de bouwplaats wordt daarenboven mee gekenmerkt door -naast de verspreide bebouwing- een dambord van bebossing, afgewisseld met agrarische (cultuur)gronden. Het betreft dus geenszins een open landschap.”

Dat deze beoordeling niet kennelijk onredelijk is, blijkt zoals aangetoond bij de behandeling van het MHEN in het verzoekschrift tot tussenkomst van eerste tussenkomende partij, uit de vergunningshistoriek van verzoekende partijen zelf. Het bedrijf van verzoekende partijen is nog niet zo lang op de huidige locatie gevestigd. Blijkens het vergunningenregister, is volgende informatie bij de gemeente gekend :

- Inzake milieuvergunning :

Op milieuvlak is bij de gemeente enkel een aktename gekend van een meldingsplichtige inrichting klasse 3, met name ‘het uitbaten van een ecologisch landbouwbedrijf’. Deze aktename dateert van 06/04/1996 en heeft betrekking op de rubrieken 16.3.1.1 (koelinstallaties 30 kW) en 17.3.6.1.b (mazouttank 2.000 liter).

- Inzake stedenbouwkundige vergunningen :

Op 6 februari 1995 heeft de gemeente Stekene de stedenbouwkundige vergunning geweigerd aan de heer Michielsens Aloys, wonende te Nederland, Heikant, Magdalenastraat 4, voor het bouwen van een scharrelmestkuikenstal en aardappel- en graanloods op het perceel Lestraat in Stekene. De weigering kwam er op ongunstig advies van de toenmalige gemachtigde ambtenaar die stelde :

“De aanvraag betreft het bouwen van een scharrelmestkuikenstal, aardappel- en graanloods. Gelet op het feit dat de voorgestelde inplanting zich situeert binnen een

homogeen agrarisch gebied is het stedenbouwkundig niet verantwoord deze open ruimte aan te snijden.”

De heer Michielsen is tegen deze weigering in beroep gegaan bij de Deputatie, argumenterend dat de vergunning nodig was voor de herlocalisatie van zijn bestaand landbouwbedrijf, in Nederland gesitueerd, waar geen uitbreidingsmogelijkheden meer bestonden. Bij besluit van 27 april 1995 verleende de Deputatie de vergunning, onder meer omdat de aanvraag voorzag in de aanleg van een 4 meter breed groenscherm bestaande uit streekeigen bomen zoals wilgen en populieren.

Tegen deze beslissing werd nog beroep ingesteld door de toenmalige gemachtigde ambtenaar bij de Minister, maar dit beroep werd verworpen en de vergunning werd bevestigd bij ministerieel besluit van 08/02/1996.

Blijkbaar trok de heer Michielsen zich echter niet te veel aan van deze vergunning, aangezien blijkens het vergunningenregister op 18/09/1996 proces-verbaal werd opgesteld wegen het oprichten van een loods in strijd met de vergunning.

Hij heeft voor zover bekend nooit een regularisatievergunning aangevraagd voor deze bouwovertreiding ; enkel werd op 06/04/1998 een vergunning verkregen voor het bouwen van een bedrijfswoning. Pas nu, nadat tussenkomende partijen wezen op deze illegale toestand, zou een regularisatievergunning aangevraagd zijn op aanmaning van de gemeente Stekene.

Uit dit alles blijkt dus dat verzoekende partijen halfweg de jaren '90 zelf als eerste het “open agrarisch landschap” aangesneden hebben door de bouw van een landbouwloods – in een eerste fase zonder bedrijfswoning. Zij kregen deze vergunning bovendien slechts in beroep nadat de aanvraag aanvankelijk geweigerd was wegens de onaanvaardbare aantasting van het open landschap en zij de Deputatie en de Minister konden overtuigen van het feit dat het landschap eerder gesloten was en een landbouwbedrijf binnen dit landschap aanvaardbaar is. Waar zij menen dat hun exploitatie dit landschap niet verstoort, argumenteren zij nu dat een 2e landbouwbedrijf palend aan dat van hen, wél onaanvaardbaar zou zijn ... Het is duidelijk dat verzoekers op deze manier weinig geloofwaardig overkomen.

Tussenkomende partijen verwijzen in het bijzonder naar de beslissing die de bevoegde Minister destijds in beroep genomen heeft bij de beoordeling van de bouwvergunningsaanvraag van verzoekers zelf voor de bouw van hun loods. Toen reeds oordeelde de vergunningverlenende overheid zeer duidelijk dat hier geen sprake meer is van een open landschap, maar eerder van een ingesloten landschap :

“Overwegende dat uit het stedenbouwkundig-technisch onderzoek blijkt dat, in tegenstelling tot wat de gemachtigde ambtenaar stelt die over een open gebied spreekt, betrokken perceel omringd wordt door bosrijke terreinen, aan de noordkant op 300 m door een bosgebied, oostwaarts aan de overzijde van de straat, door Nederland, zuidwaarts op circa 250 m, door een gebied voor verblijfsrecreatie, aan de westzijde op ongeveer 400 m, door respectievelijk een bosgebied en een zone voor verblijfsrecreatie; dat de grond in kwestie hierdoor een ingesloten karakter heeft ; dat bovendien langs deze straat nog tal van bebouwing voorkomt; dat bij de oprichting van de gevraagde stal een 4 m breed groenscherm voorzien is in aansluiting met de bestaande beboste terreinen; dat zodoende de gevraagde vestiging zich op een uit ruimtelijk oogpunt aanvaardbare wijze in dit

enigszins besloten landschap zal inpassen; dat de goede plaatselijke aanleg niet in het gedrang zal komen;”

Het waren verzoekers zelf die dit op dat moment al beargumenteerden ; zij zijn dan ook slecht geplaatst om nu te gaan beweren dat het landschap hier toch open zou zijn en als dusdanig bewaard moet blijven.

De kennelijke redelijkheid van de bestreden motivering blijkt daarnaast ook uit onderstaande luchtfoto waarop het vermelde patroon van bebouwing, bebossing en cultuurgronden duidelijk zichtbaar is :

De verplichting om een groenscherm te voorzien, houdt niet per definitie in dat het landschap aangetast zou worden. Zeker binnen het bestaande landschap is het duidelijk dat de aanleg van een groenscherm juist aansluit bij dit landschap, verdeeld in landbouw- en bosgronden. Ook hier moet trouwens verwezen worden naar de situatie bij verzoekers zelf, die een groenscherm voorzien hebben bij hun eigen aanvragen, maar nagelaten hebben dit effectief aan te planten. Zij kunnen zich nu dan ook bezwaarlijk beroepen op mogelijke visuele hinder, hetgeen in het arrest houdende verwerping van het verzoek tot schorsing ook wordt bevestigd..

Een tweede punt van kritiek betreft de mogelijke mobiliteitsimpact van het gevraagde project, waar verzoekers menen dat door overmatige verkeershinder de (verkeers-)leefbaarheid in de omgeving in het gedrang zal worden gebracht. Ook hier menen verzoekers blijkbaar dat zij als enige het recht hebben om – volgens hun eigen bewoordingen – landbouwverkeer langs de ‘smalle’ straten te sturen.

Wat het mobiliteitsaspect betreft, kan verwezen worden naar de beslissing van het CBS van Stekene, het advies van haar gemeentelijk stedenbouwkundig ambtenaar en haar dienst mobiliteit. Hierin worden de bezwaren omtrent de verkeersimpact weerlegd – welke weerlegging de Deputatie op haar beurt uitdrukkelijk overgenomen heeft :

“Op 15 april 2014 bracht de dienst veiligheid en mobiliteit een voorwaardelijk gunstig advies uit dat luidt als volgt :

’info

De tonnagebeperking die van toepassing is, geldt enkel voor doorgaand verkeer. Bestemmingsverkeer of plaatselijk.

Stekene 2afd., sectie D, nr(s) 0291, 0292

Het gaat over een kippenbedrijf voor 19.000 kippen in een loods van 140m x 23,5 m en de aanleg van betonverharding van 957 m².

In de aanvraag van de milieuvergunning is er sprake van 124 transporten gedurende 11 maanden per jaar. Dit komt neer op een gemiddelde van 11,3 transporten per maand.

In een bezwaar verhoogt men het aantal transporten naar 150 wat neerkomt op een gemiddelde van 13,6 transporten per maand zonder rekening te houden met het personenverkeer.

De Lestraat heeft een beperkte breedte van ongeveer 3m

In het dossier zijn geen inlichtingen over de transportroute die men wenst te gebruiken. Ook niet of deze vanuit Nederland of België zal komen.

Verkeer wil zeggen dat een levering wel mogelijk is in de zone waar een tonnagebeperking geldt.

Advies

De beste route is Lekestraat – Kemestraat – Hellestraat – Breedstraat – Sint-Janssteenstraat om dan aan te sluiten op de N403 op voorwaarde dat de vrachtwagens op het terrein zelf kunnen draaien. Vanaf de Kemelstraat is het wegprofiel breder (6m). Tussen de Lekestraat en de Kemelstraat (smalste gedeelte) is de overbrugging een 500-tal meter.

In dezelfde zone ligt nog een landbouwbedrijf dat ook in beperkte mate landbouwverkeer genereert.

Het is geen optie om het vrachtverkeer richting Nederland te sturen.

Het gemiddeld vrachtverkeer ligt op 12 transporten per maand, dit is gemiddeld één transport om de twee dagen. Dit zorgt voor een beperkte overlast.

Advies : positief op voorwaarde dat de route wordt vastgelegd en op het terrein van het bedrijf kan gedraaid worden.”

“Het college neemt omtrent deze bezwaarschriften het volgende standpunt in:

...

Hieruit blijkt duidelijk dat het transport dat tussenkomende partijen voorzien hebben (het wekelijks afhalen van eieren, hetgeen geen zwaar transport uitmaakt, het 2-wekelijks aanvoeren van graan, het 2-wekelijks afvoeren van krenge en het maandelijks afvoeren van mest) geen abnormale verkeershinder zal veroorzaken : binnen een agrarisch gebied is dit een normaal transport.

Verzoekende partij betwisten dit aan de hand van volstrekt eenzijdige berekeningen van wat volgens hen het te verwachten transport is. Zo menen zij dat de geproduceerde mest niet maandelijks maar minstens 2-wekelijks opgehaald zal moeten worden, uitgaande van de volgens hen te verwachten mestproductie en de voorziene mestopslag. Verzoekers vergeten echter dat tussenkomende partijen gebruik zullen maken van een specifiek systeem waarbij mest gedroogd wordt door het beluchten én het gebruik van een mestband : hierdoor wordt de hoeveelheid mest onmiddellijk sterk gereduceerd, is minder opslag vereist en bijgevolg ook minder tussentijds transport. Ook wat het transport van voedsel betreft, vergissen verzoekende partijen zich. Zij berekenen dat voor de aanvoer van 864 ton krachtvoeder per jaar minstens 22 transportbewegingen per jaar vereist zouden zijn, waar er in de aanvraag maar 8 voorzien zouden zijn. Zij verliezen echter uit het oog dat in het aanvraagdossier voor de milieuvergunning niet alleen 8 transporten per jaar voor de aanvoer van kernvoeder opgegeven werden, maar daarnaast ook 27 transporten met aanvoer van eigen granen, hetgeen uiteraard mee te rekenen is.

Tussenkomende partij gaf het aantal transporten van 124 / jaar als volgt aan :

- Aanvoer kern : 8 x / jaar*
- Aanvoer eigen granen : 27 x / jaar*
- Afvoer mest : 12 x / jaar*
- Afvoer eieren : 50 x / jaar*
- Afvoer reinigingswater stal : 1 x / jaar*
- Afvoer huishoudelijk afvalwater : 1 x / jaar*
- Afvoer krenge : 25 x / jaar*

Verzoekende partijen bewijzen niet dat dit een onderschatting zou zijn en dat alle vergunningverlenende en adviesverlenende overheden kennelijk onredelijk geoordeeld hebben door dit aantal transporten als aanvaardbaar te beschouwen.

Ook wat de toestand van de omliggende wegen betreft, negeren verzoekende partijen het feit dat landbouwvoertuigen en plaatselijk verkeer uitdrukkelijk wél toegelaten zijn : het verkeer van en naar het bedrijf van tussenkomende partijen is uitsluitend landbouwgerelateerd, nu dit enkel bestemd kan zijn voor de exploitatie van het landbouwbedrijf – en dit in tegenstelling tot het bedrijf van verzoekers waar (zoals te zien is op hogere foto's) ook (zonder vergunning ?) aan thuisverkoop wordt gedaan en dus meer particulier verkeer aangetrokken wordt. Bovendien moet ook op dit punt de vraag gesteld worden waarom de wegenis wél zou volstaan voor het (landbouw)verkeer van en naar het bedrijf van verzoekers – die naar eigen zeggen de groenten, afkomstig van 50 ha grond (!) in Nederland naar de site in Stekene brengen om op te slaan, te drogen en vandaar verder te verdelen – maar niet voor het landbouwverkeer van en naar het bedrijf van tussenkomende partijen. Als de wegenis niet uitgerust is voor de ontsluiting van een landbouwbedrijf, dan hadden verzoekende partijen ook nooit een vergunning mogen krijgen voor de oprichting van hun nieuwe bedrijfszetel...

Het is duidelijk dat verzoekers drogredenen zoeken en dat hier geen sprake is van bovenmatige mobiliteitshinder waardoor de goede ruimtelijke ordening in het gedrang komt. Het eerste onderdeel van het eerste middel is manifest ongegrond.

Weerlegging van het tweede onderdeel van het eerste middel :

In het tweede onderdeel van het eerste middel gaan verzoekende partijen – net zoals bij de bespreking van het MHEN in op de negatieve effecten van de geplande exploitatie op hun eigen biologisch tuinbouwbedrijf waarvan het bestaan in het gedrang zou komen.

Ter weerlegging hiervan kan tussenkomende partij verwijzen naar hetgeen zij reeds gesteld heeft ter weerlegging van het MHEN in het verzoekschrift tot tussenkomst van eerste tussenkomende partij.

In het inleidend verzoekschrift beweren verzoekende partijen :

- Dat zij een biologisch tuinbouwbedrijf uitbaten met erkenningen in België en Nederland
- Dat zij biologische groenten telen, met name aardappelen, pompoenen, wortelen, bloemkool, courgetten, ui, kruiden, granen en suikerbieten op de gronden rond de loods (ca 4 ha) en in Nederland (50 ha). De 4 ha gronden rond de loods bevinden zich achter en links van de loods van verzoekers, op het perceel rechts van dat van tussenkomende partij en op een kleiner perceel aan de overzijde van de straat
- Dat deze groenten in de loods in Stekene gedroogd worden

Ten bewijze hiervan, voegen zij bij hun stukkenbundel enkel volgende bewijsstukken :

...

Verzoekende partijen leggen op dit moment dan ook geen stukken voor waaruit blijkt dat zij over de nodige erkenningen als bio-bedrijf beschikken op het grondgebied van België.

Uit de opzoeken die tussenkomende partijen zelf hebben verricht, blijkt daarentegen het volgende :

...

Bijgevolg bewijzen verzoekende partijen niet dat zij een leefbaar biologisch tuinbouwbedrijf exploiteren op de vestiging te Stekene nu er hooguit een tijdelijke en zeer beperkte

erkenning is voor de teelt van biologische wortelen. Dat de groenten die in Nederland gekweekt worden ook in België opgeslagen (mogen) worden, is niet in concreto aangetoond, daarbij ook rekening houdend met het feit dat verzoekers ook in Nederland een bedrijf hebben.

Verzoekende partijen bewijzen dus niet dat zij op de site in Stekene een erkend biologisch tuinbouwbedrijf uitbaten en tonen al helemaal niet aan dat de nieuwe stal van tussenkomende partijen, rekening houdend met de gebruikte technieken, de te respecteren afstanden en de voorziene groenbuffer aanleiding zal geven tot contaminatie.

Ook op dit punt wijzen tussenkomende partijen er op dat de gemeente Stekene de bezwaren van onder meer verzoekende partijen afgewezen heeft : noch de gemeente, noch haar gemeentelijke diensten, noch de PSA, noch de Deputatie menen dat de mogelijke negatieve invloed op het bedrijf van verzoekers bewezen is in het kader van de beoordeling van de goede ruimtelijke ordening.

Terecht werd dan ook geoordeeld dat deze goede ruimtelijke ordening niet in het gedrang komt en werd de vergunning verleend. Het eerste middel is in zijn geheel af te wijzen als ongegrond.

...

4.

In hun wederantwoordnota hernemen de verzoekende partijen grotendeels hun betoog uit het verzoekschrift. Zij voegen hier nog aan toe:

“ ...

De aanwezigheid van een bescheiden biologisch tuinbouwbedrijf ontnemt deze omgeving haar open waardevol karakter niet, en is zeker geen argument om een gigantische industriële loods in te planten ‘tegen’ het bestaande bedrijf (waarmee het functioneel overigens niet verenigbaar is).

Ook de transportbewegingen die het bedrijf met zich zal meebrengen, zullen de draagkracht van de locatie en de omgevende wegen overschrijden. Verwerende partij maakt geen ernstige beoordeling omtrent deze problematiek.

Bovendien staat de functie van beide exploitaties – hoewel beiden landbouwactiviteiten – haaks op elkaar en verdraagt de kleinschalige en biologische exploitatie van verzoekende partijen de aanwezigheid van een intensief en industrieel pluimveebedrijf niet.

...”

Beoordeling door de Raad

1.

De aanvraag betreft het oprichten van een kippenstal en het aanleggen van bijhorende betonverharding.

De verzoekende partijen wonen op het links aanpalend perceel van de aanvraag en hebben daar, naast grond voor biologische teelt ook een biologisch tuinbouwbedrijf dat ingeplant staat aan de perceelgrens met de aanvraag. De verzoekende partijen zijn daarnaast eigenaars van het rechts aanpalend perceel bestaande uit grond voor biologische teelt. Het terrein van de aanvraag wordt bijgevolg langs beide zijden omsloten door gronden van de verzoekende partijen.

De bestreden beslissing verleent de stedenbouwkundige vergunning onder de voorwaarden dat enerzijds de adviezen van de brandweer en van de dienst veiligheid en mobiliteit van de gemeente Stekene worden gevolgd, anderzijds dat een groenscherm wordt aangelegd en in stand gehouden in overleg met de provinciale dienst Landbouw en platteland.

De verwerende partij oordeelt vooreerst dat het aangevraagde in overeenstemming is met de bestemming van het gebied, met name agrarisch gebied. Dit wordt niet betwist. Daarnaast meent de verwerende partij dat de aanvraag tevens verenigbaar is met de goede ruimtelijke ordening. In hun eerste middel bekritisieren de verzoekende partijen deze beoordeling van de goede ruimtelijke ordening.

2.

Overeenkomstig artikel 4.3.1, §1, eerste lid, 1°, b en §2, eerste lid VCRO, behoort het tot de taak van de verwerende partij om na te gaan of het aangevraagde verenigbaar is met de goede ruimtelijke ordening. Of dit het geval is en op welke motieven de verwerende partij zich hiertoe beroept, moet blijken uit de motivering van de bestreden beslissing.

De Raad kan zijn beoordeling van de eisen van de goede ruimtelijke ordening niet in de plaats stellen van die van het vergunningverlenend bestuursorgaan. In de uitoefening van het hem opgedragen wettigheidsstoezicht is de Raad wel bevoegd om na te gaan of het vergunningverlenend bestuursorgaan de haar toegekende appreciatiebevoegdheid naar behoren heeft uitgeoefend, met name of zij is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij deze correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan in redelijkheid tot haar besluit is kunnen komen.

Bij de beoordeling van de verenigbaarheid van de aanvraag met de goede ruimtelijke ordening zal de verwerende partij bovendien moeten rekening houden met de voor het dossier relevante in de omgeving bestaande toestand, rekening houdend met de specifieke gegevens van het dossier en met de aandachtspunten en criteria uit artikel 4.3.1, §2, eerste lid, 1° VCRO die, voor zover noodzakelijk en relevant, voor het aangevraagde onderzocht moeten worden.

Gelet op de aard van de aanvraag zal het vergunningverlenend bestuursorgaan in de eerste plaats rekening houden met de inpasbaarheid van de aanvraag in de omgeving van het perceel waarop de aanvraag betrekking heeft. Dit betreft in de eerste plaats de functionele inpasbaarheid, de schaal, het ruimtegebruik, de visueel-vormelijke aspecten en de hinderaspecten.

Op dit onderzoek oefent de Raad slechts een marginale controle uit, gelet op de discretionaire beoordelingsbevoegdheid van de verwerende partij.

3.1.

In een eerste onderdeel van het eerste middel betwisten de verzoekende partijen de stelling van de verwerende partij dat het gebied waarin de aanvraag gelegen is geen open landschap betreft.

De overwegingen in de bestreden beslissing op dit punt luiden als volgt:

“ ...

De omgeving wordt gekenmerkt als een landelijke omgeving met een verspreide bebouwing waaronder een landbouwbedrijf op het aanpalende perceel, binnen een door bebouwing opgedeeld landschap. De inplanting van de beoogde kippenstal, wordt voorzien naast een bestaand landbouwbedrijf, waarmee het ruimtelijk één aaneensluitend geheel vormt. Wat verderop aan dezelfde zijde van de straat bevindt zich een residentieel woonlint.

Vooreerst dient vastgesteld te worden dat de aanvraag zich situeert binnen een agrarisch gebied dat niet als landschappelijk waardevol aangeduid werd in de gewestplannen zodat er vanuit het onderzoek naar de gewestplansconformiteit geen toetsing aan de landschappelijke waarden dient te gebeuren.

Het landschap van de omgeving van de bouwplaats wordt daarenboven mee gekenmerkt door -naast de verspreide bebouwing- een dambord van bebossing, afgewisseld met agrarische (cultuur)gronden. Het betreft dus geenszins een open landschap.

Het standpunt van het college van burgemeester en schepenen dat het hier gaat over een open landbouwgebied waar nieuwe inplanting van gebouwen en activiteiten (incl. landbouwbedrijven) ruimtelijk onverzoenbaar kan dan ook niet worden bijgetreden.

Subsidiar kan meegegeven worden dat het perceel volgens de biologische waarderingskaarten biologisch minder waardevol is.

...

Uit deze motivering blijkt duidelijk waarom de verwerende partij, anders dan het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Stekene, meent dat het gebied van de aanvraag geen open landschap betreft. De motivering is ook afdoende en niet kennelijk onredelijk. Aan de hand van de gegevens van het dossier kan immers afgeleid worden dat het landschap geenszins ononderbroken of open is, maar eerder gekenmerkt wordt door bebossing, landbouwakkers en woonlinten.

De omstandigheid dat de verzoekende partijen er een andere mening op nahouden, kan er niet toe leiden te besluiten dat de bestreden beslissing zou steunen op foutieve gegevens, dan wel kennelijk onzorgvuldig of kennelijk onredelijk zou zijn. De verwijzing naar het gemeentelijk ruimtelijk structuurplan, waarop het college zich beroept om te stellen dat de aanvraag gelegen is in een open landbouwgebied waar nieuwe inplanting van gebouwen en activiteiten ruimtelijk onverzoenbaar is met het open en natuurgerichte karakter van deze landbouwgebieden, is bovendien niet dienstig.

Immers blijkt uit de overwegingen van dit gemeentelijk ruimtelijk structuurplan, zoals zelf geciteerd door de verzoekende partijen, dat het eerder een gefragmenteerd gebied betreft, waar naast bos en natuur ook landbouw op een aantal plaatsen een belangrijke plaats inneemt. Hieruit blijkt bijgevolg niet dat in het gemeentelijk ruimtelijk structuurplan uitgegaan wordt van een open landschap. Daarnaast heeft de verwerende partij dit enige weigeringsmotief van het college van burgemeester en schepenen, in tegenstelling tot wat de verzoekende partijen menen, afdoende weerlegd.

3.2.

De verzoekende partijen kunnen evenmin gevolgd worden waar zij menen dat de verwerende partij verplicht is de schoonheidswaarde van het gebied te beoordelen. In de bestreden beslissing werd reeds overwogen dat de aanvraag in agrarisch gebied gelegen is dat niet als landschappelijk waardevol werd aangeduid zodat de toetsing aan landschappelijke waarden niet is vereist. De verzoekende partijen slagen er niet in het tegendeel aan te tonen, noch geven zij aan op basis van welke regelgeving in het voorliggende dossier een onderzoek naar en een beoordeling van de impact van het project op de schoonheidswaarde van het gebied verplicht zou zijn. Evenmin tonen zij aan dat de omstandigheid dat de inplanting van een groenscherm wordt voorzien betekent dat de schoonheidswaarde van het landschap wordt aangetast. De arresten waarnaar zij verwijzen om

deze stelling te staven betreffen immers aanvragen in landschappelijk waardevol gebied, hetzij een gebied waarbij vastgesteld wordt dat het een open gebied in agrarisch gebied betreft. Waar de verzoekende partijen aanvoeren dat de schaal van het geplande pluimveebedrijf niet zou stroken met het kwalitatief waardevol en open landschap, overtuigen zij hierin niet gelet op het heterogeen karakter van het agrarisch gebied en de hierboven vermelde overwegingen van de bestreden beslissing.

3.3.

Tot slot wijzen de verzoekende partijen op de visuele hinder die zij door de inplanting van het omvangrijke pluimveebedrijf zouden ondervinden en welke zij onaanvaardbaar achten. Los van de vraag welke concrete kritiek de verzoekende partijen hierbij ten aanzien van de bestreden beslissing menen te hebben, moet vastgesteld worden dat in de bestreden beslissing rekening werd gehouden met de grootte van de kippenstal en de afstanden tot de perceelgrenzen en tot de loods van de verzoekende partijen. Deze worden aanvaardbaar geacht en voldoende om een groenscherm mogelijk te maken.

Gelet op de ligging van de aanvraag in agrarisch gebied, kunnen de verzoekende partijen bovendien niet verwachten dat de omliggende percelen vrij zullen blijven van bebouwing die overeenstemt met de betrokken bestemmingsvoorschriften. Gezien de visuele hinder in de bestreden beslissing wordt beperkt door de aanleg van een groenscherm dat als streekeigen groenbuffer rond de stal zal dienen en gegeven de vermelde betrokken overwegingen, stelt de Raad vast dat de bestreden beslissing dit aspect van de goede ruimtelijke ordening afdoende heeft beoordeeld, minstens tonen de verzoekende partijen het tegendeel niet aan.

De verzoekende partijen stellen nog dat de exploitatie van het pluimveebedrijf zal leiden tot overmatige verkeershinder en verwijzen hiertoe naar het aantal te verwachten transporten per jaar, dat in de aanvraag onderschat zou worden, naar de moeilijke ontsluiting van het perceel naar de snelweg en de omstandigheid dat de omliggende wegen niet voorzien zijn op de bijkomende mobiliteit. Zij werpen hierbij op dat de verwerende partij deze mobiliteitsproblematiek niet heeft beoordeeld.

Het bezwaar inzake overmatige verkeershinder werd door het college van burgemeester en schepenen weerlegd door te stellen dat het gemiddeld vrachtverkeer op 12 transporten per maand ligt, zodat de overlast als beperkt werd beoordeeld. De verwerende partij treedt de evaluatie van de bezwaren door het college van burgemeester en schepenen in de bestreden beslissing uitdrukkelijk bij, zodat zij wel degelijk met dit aspect van de goede ruimtelijke ordening heeft rekening gehouden.

De verzoekende partijen trachten dit aantal transportbewegingen met eigen berekeningen te ontkrachten. Evenwel gaan zij hierbij uit van hypothetische veronderstellingen en tonen zij niet aan dat de in de aanvraag aangegeven transportbewegingen foutief of kennelijk onredelijk zouden zijn en de verwerende partij hierbij bijgevolg niet zorgvuldig en met kennis van zaken zou hebben kunnen oordelen dat de mobiliteitshinder beperkt blijft. Voor zover de verzoekende partijen menen dat de omliggende wegen niet geschikt zijn voor dergelijke transporten, en met name met vrachtwagens, moet vastgesteld worden dat het agrarisch gebied betreft waarbij transporten in functie van landbouw niet abnormaal zijn.

Daarnaast heeft de gemeentelijke dienst veiligheid en mobiliteit een gunstig advies uitgebracht op voorwaarde dat de transportroute wordt vastgelegd en op het terrein van het bedrijf kan gedraaid worden. De verzoekende partijen betrekken dit advies niet in hun betoog. Bijgevolg maken zij niet

aannemelijk dat de verwerende partij kennelijk onzorgvuldig of onredelijk zou hebben geoordeeld over het mobiliteitsaspect van de aanvraag.

4.

In een tweede onderdeel werpen de verzoekende partijen op dat de verwerende partij niet kon oordelen dat het geplande pluimveebedrijf één geheel vormt met hun bedrijf. Zij wijzen erop dat zij een biologisch tuinbouwbedrijf uitbaten en achten dit functioneel onverenigbaar met het pluimveebedrijf gezien zij omgevingslucht in hun loods aanzuigen welke zou leiden tot contaminatie van hun producten. Het element van functionele inpasbaarheid zou de verwerende partij niet beoordeeld hebben.

Naast het gegeven dat het beoogde pluimveebedrijf in agrarisch gebied komt te liggen en aldus bestemmingsconform is, dient vastgesteld te worden dat voor de aanvraag een project-m.e.r.-screeningsnota werd opgemaakt waaruit blijkt dat de milieueffecten niet als aanzienlijk moeten beschouwd worden. Gezien ook het college van burgemeester en schepenen hieromtrent geen bezwaar uitte en gelet op de gunstige adviezen van de provinciaal stedenbouwkundig ambtenaar en het Departement Landbouw en Visserij, bestond er in hoofde van de verwerende partij geen verplichting om dit element van de aanvraag extensief te beoordelen.

De verzoekende partijen reiken daarnaast in hun uiteenzetting geen concrete gegevens aan op basis waarvan redelijkerwijs kan aangenomen worden dat het naastliggende pluimveebedrijf effectief zal leiden tot een onaanvaardbare contaminatie van haar producten, maar uiten eerder louter hun vrees hiertoe.

5.

Gelet op voorgaande vaststellingen is de Raad van oordeel dat de verzoekende partijen niet aantonen dat de motivering van de bestreden beslissing zou steunen op een foutieve of onredelijke beoordeling van de gegevens.

Rekening houdend met de marginale toetsingsbevoegdheid die de Raad ter zake heeft, wordt vastgesteld dat de verwerende partij in alle redelijkheid en zorgvuldigheid heeft kunnen besluiten tot de verenigbaarheid van het aangevraagde met de goede ruimtelijke ordening.

Het middel wordt verworpen.

B. Tweede middel

Standpunt van de partijen

1.

In dit middel roepen de verzoekende partijen de schending in van artikel 4.3.2 §2bis lid 1 Decreet algemene bepalingen milieubeleid (DABM), artikel 2 §6 en §7 van het besluit van de Vlaamse regering van 10 december 2004 (zoals gewijzigd) houdende vaststelling van de categorieën van projecten onderworpen aan de milieueffectenrapportage (hierna: het MER-besluit), van artikel 4.7.14 VCRO, van artikel 4.7.21 §1 VCRO, van artikel 16,7° van het besluit van de Vlaamse regering van 28 april 2004 (zoals gewijzigd) betreffende de dossiersamenstelling van de aanvraag voor een stedenbouwkundige vergunning (hierna: het besluit dossiersamenstelling), van artikel 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen, van de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, meer specifiek de materiele motiveringsplicht en het zorgvuldigheidsbeginsel en het redelijkheidsbeginsel.

Zij lichten het middel als volgt toe:

“ ...

doordat, eerste onderdeel, bij de aanvraag tot stedenbouwkundige vergunning geen project-MER-screeningsnota was gevoegd terwijl dit nochtans vereist is voor intensieve veeteeltbedrijven die onder de drempelwaarden van de categorie 1) e) van Bijlage II bij het MER-besluit vallen (zie categorie 1) e) Bijlage 111)

terwijl verwerende partij niettemin de vergunning verleent in plaats van de aanvraag onvolledig te verklaren

zodat de vermelde bepalingen zijn geschonden

en doordat, tweede onderdeel, ook de project-MER-screeningsnota die bij de milieuvergunningsaanvraag werd gevoegd (en waarnaar allicht verwezen wordt in het kader van voorliggende aanvraag) in geen geval een afdoende screening bevat, o.a. van de effecten op het aan de overkant van de straat gelegen Nederlands waterwin- en natuurgebied, noch in de project-MER-screeningsnota bij de milieuvergunningsaanvraag, noch door verwerende partij

terwijl de bijlage II bij het DABM nochtans alle criteria vermeldt op basis waarvan deze screening dient te gebeuren, en dat volgens de bijlage II van het besluit bij het DABM in het bijzonder ook het grensoverschrijdende karakter van het effect moet worden onderzocht

zodat de vermelde bepalingen zijn geschonden.

Toelichting bij het eerste onderdeel van het tweede middel

...

Welnu, het staat buiten kijf dat voorliggende aanvraag betrekking heeft op een project dat valt onder de Bijlage III van het besluit van de Vlaamse regering van 10 december 2004 (hierna: het project-MER-besluit). Meer bepaald valt de aanvraag onder rubriek 1 e): intensieve veeteeltbedrijven (projecten die niet zijn opgenomen in bijlage I of II - in bijlagen I en II gaat het o.a. om pluimveebedrijven boven bepaalde, hier niet gehaalde, drempelwaarden). Dit wordt ook bevestigd door de verwerende partij.

Voorliggend project diende dus minstens - indien niet vergezeld van een project - MER of een ontheffing hiertoe - vergezeld te zijn van een project-MER-screeningsnota.

Evenwel dient te worden vastgesteld dat de stedenbouwkundige aanvraag geen project-MER-screeningsnota bevatte. Het enige dat terug te vinden is in de stedenbouwkundige aanvraag is het volgende antwoord op de vraag 'heeft het project potentieel een effect op mens, natuur of landschap?': geen effect.

Dit betekent dat de stedenbouwkundige aanvraag onvolledig had moeten worden verklaard en dat ook verwerende partij dit alsnog had moeten doen. Immers, de devolutieve werking van het administratief beroep houdt in dat, bij het ontbreken van een andersluidende bepaling, de bouwaanvraag opnieuw in al haar aspecten (ook met betrekking tot de ontvankelijkheid en volledigheid van de aanvraag) door de beroepsinstantie wordt onderzocht en dit binnen de grenzen van het bij haar aanhangig gemaakte beroep (RvS 8 januari 2008, nr. 178.408, bvba Atar, p.10; RvS 11 juni 2010, nr 205.090, p. 7; RvVb 19 juni 2012, nr. A/2012/0250, p. 9).

De vermelde bepalingen zijn bijgevolg geschonden.

Toelichting bij het tweede onderdeel van het tweede middel

Zelfs al zou worden aangenomen dat de verwijzing naar de bij de milieuvergunningaanvraag gevoegde project-MER-screeningsnota zou voistaan (quod non), dient te worden vastgesteld dat ook deze project-MER-screeningsnota niet voldoet aan de vereisten die aan zulke nota worden gesteld.

Overeenkomstig artikel 2 §7 van het MER-besluit dient deze nota te voldoen aan de criteria vermeld in de Bijlage II bij het DABM:

...

Er moet worden vastgesteld dat de project-MER-screeningsnota die bij de milieuvergunningaanvraag werd gevoegd - maar die dus de onvolledigheid van het bouwaanvraagdossier en de onwettigheid van het bestreden besluit niet kan rechtzetten - verre van volledig is in het licht van deze criteria van de Bijlage II bij het DAMB.

Ook de provinciale milieudeskundige stelde in zijn advies van 16 mei 2013:

...

Hoewel de provinciale milieudeskundige aldus eerder stelde dat een project-MER had moeten zijn opgesteld, besloot de heer Gerard Geldof (milieucoördinator) op eigen houtje en zonder toepassing te maken van het door LNE opgestelde screening modelformulier dat 'hij van oordeel is dat het bedrijf niet MER-plichtig is' in volgende bewoordingen (stuk 11):

...

Volgende gegevens ontbreken evenwel nog steeds in de "project-MER screening" om de vergunningverlenende overheid op geïnformeerde wijze toe te laten te beoordelen of de milieueffecten al dan niet aanzienlijk zijn:

- aanduiding van de rubrieknummers uit bijlage III bij het project-MER besluit die aanleiding geven tot de project-MER screening;*
- aanduiding van de kwetsbare functies in de onmiddellijke omgeving van het projectgebied, in casu de verblijfsrecreatiegebieden, VEN-gebied, bosgebied, waterwingebied of een bijbehorende beschermingszone type I en II of overstromingsgevoelig gebied;*
- een beoordeling van de geluidshinder en trillingshinder veroorzaakt door de exploitatie van het pluimveebedrijf;*
- een beoordeling van de effecten van de exploitatie op kwetsbare functies;*
- een beoordeling van de effecten van de exploitatie op het bestaande open landschap;.*

De screeningsnota verwijst naar studies inzake geur- en stofhinder, maar 'vergeet' geluidshinder, trillingshinder, de impact van de exploitatie op kwetsbare gebieden (verblijfsrecreatie, VEN-gebied, bosgebied, waterwingebied,...) evenals de impact van het aangevraagde op het landschap te onderzoeken (stuk 11). Er werd ook geen zorgvuldige mobiliteitstoets uitgevoerd. De motivering inzake mobiliteitshinder, m.n. dat de wegen voldoende breed gedimensioneerd zouden zijn voor vrachtwagenverkeer, is gebaseerd op onjuiste gegevens. De Lekestraat is een weg met een breedte van amper 3 meter waar zelf passagiersvoertuigen met moeite kunnen kruisen. Wat dit laatste punt betreft kan naar het eerste middel worden verwezen.

De exploitatie werd niet getoetst aan alle selectiecriteria zoals opgenomen in bijlage II bij het DABM. Alleen al om deze reden moest de vergunningsaanvraag worden geweigerd.

Dit geldt eens te meer nu de provinciale milieudeskundige naar aanleiding van de eerder ingediende aanvraag oordeelde dat we! een project-MER had moeten zijn opgesteld nu aanzienlijke grensoverschrijdende milieueffecten worden verwacht door de exploitatie van het pluimveebedrijf. De provinciale milieudeskundige stelde dat: (i) de afstands- en verbodsbepalingen van VLAREM II niet werden nageleefd nu dat het natuurgebied 'de Wildelanden' zich op slechts 60 m van het geplande pluimveebedrijf bevindt terwijl een minimumafstand van 150m moet worden gerespecteerd en (ii) het geplande pluimveebedrijf zich op de grens van waterwingebied bevindt, hetgeen verboden is.

Noch de bezorgdheid van de provinciale milieudeskundige dat de afstands- en verbodsbepalingen van VLAREM II niet werden nageleefd, noch de locatie van het geplande pluimveebedrijf op de grens van waterwingebied werden onderzocht in de project-MER screeningsnota.

Uit de plannen bij de milieuvergunningsaanvraag blijkt dat de stal een 30-tal meter naar achter op het perceel wordt verschoven. Dit is evenwel nog te dicht bij natuurgebied 'de Wildelanden', terwijl overeenkomstig VLAREM II een minimumafstand van 150m moet worden gerespecteerd. Het geplande pluimveebedrijf bevindt zich ook nog altijd op de grens van het waterwingebied van Evedis.

Op basis van het feitelijke voorwerp van de aanvraag moet worden geoordeeld dat niet kan worden uitgesloten dat de exploitatie van het pluimveebedrijf aanzienlijke milieueffecten met zich meebrengt. De aanvrager had een project-MER moeten opstellen, hetgeen hij naliet te doen. Minstens diende uit de project-MER-screening te blijken dat er ook op dat vlak geen aanzienlijke effecten zijn te verwachten.

Het tweede middel is gegrond.

...

2.

De verwerende partij antwoordt als volgt:

“ ...

Verzoekers halen in het eerste middelonderdeel aan dat bij de aanvraag tot stedenbouwkundige vergunning geen project-MER-screeningsnota was gevoegd, terwijl dit vereist is voor intensieve veeteeltbedrijven.

Deze veronderstelling raakt kant noch wal. Bij het aanvraagdossier (stuk 1) is wel een project-MER-screening gevoegd die werd uitgevoerd in het kader van de aanvraag tot stedenbouwkundige vergunning (bouwen van een kippenstal (slachtkuikenmoederdieren) en aanleggen betonverharding. Dit blijkt duidelijk uit de ingevulde vraag 1 van het formulier. Deze nota dateert van 23 december 2013. De stedenbouwkundige aanvraag was derhalve wel volledig.

Voor de opmaak van deze project-MER-screeningsnota heeft de aanvrager gebruikt gemaakt van een modelformulier, zoals het ter beschikking is gesteld door het departement LNE. Alle vereiste gegevens zijn dan ook ingevuld. Zo is o.m. het rubrieknummer uit bijlage III bij het project-MER-besluit ingevuld.

In het tweede middelonderdeel wijzen verzoekers erop dat de project-MER-screeningsnota die bij de milieuvergunningsaanvraag werd gevoegd geen afdoende screening bevat.

Zoals reeds is aangehaald, is wel een project-MER-screening gevoegd bij de aanvraag tot stedenbouwkundige vergunning.

Voor de opmaak van deze project-MER-screeningsnota heeft de aanvrager gebruikt gemaakt van een modelformulier, zoals het ter beschikking is gesteld door het departement LNE. Alle vereiste gegevens zijn hierop ingevuld. Zo is o.m. het rubrieknummer uit bijlage III bij het project-MER-besluit ingevuld, alsook de afstand van het aangevraagde ten opzichte van kwetsbare gebieden in de onmiddellijke omgeving. Ook is melding gemaakt van de mogelijke geluidshinder en trillingen van de aanvraag. Omtrent de afvalwaterlozingen blijkt dan weer dat er geen water zal worden geloosd en al het afvalwater opgevangen wordt in de nodige citernen en weggevoerd. De exploitatie is dus wel degelijk aan de toepasselijke selectiecriteria getoetst en hieruit blijkt dat er geen aanzienlijke milieueffecten te verwachten zijn.

Het tweede middel is niet ernstig en ongegrond.

...

3.

De tweede tussenkomenende partij voegt hier nog het volgende aan toe:

“ ...

Wat het tweede middel betreft, kunnen tussenkomenende partijen zeer kort zijn nu dit manifest feitelijke grondslag mist. Allicht hebben verzoekende partijen zich er bij inzage van het dossier toe beperkt het milieudossier in te kijken en niet ook nog eens het dossier horende bij de aanvraag tot stedenbouwkundige vergunning. Bij het aanvraagdossier tot het bekomen van een stedenbouwkundige vergunning werd immers wel degelijk een project-m.e.r.-screeningsnota gevoegd en dit volgens het modeldocument, door de Vlaamse overheid zelf ter beschikking gesteld. Dit wordt in de bestreden beslissing trouwens ook uitdrukkelijk vermeld :

...

Deze nota maakt deel uit van het administratief dossier dat door verwerende partij overgemaakt moet worden aan de RvVb, zodat tussenkomenende partijen ervan uitgaan dat de Raad hiervan op deze manier kennis krijgt.

Waar verzoekende partijen kritiek leveren op de project-m.e.r.-screeningsnota die bij de aanvraag tot milieuvergunning gevoegd was en die onvolledig zou zijn omdat hierin niet alle grensoverschrijdende effecten onderzocht werden, is de kritiek niet relevant : de screeningsnota horende bij de milieuvergunningsaanvraag maakt immers geen deel uit van huidig dossier en diende door de vergunningverlenende overheid dan ook niet beoordeeld of afgewezen te worden.

In de screeningsnota die bij het bouwdoossier was gevoegd, werd nagegaan welke mogelijke effecten het bouwen van de stal op zich zou kunnen hebben – waarmee deze screening duidelijk te onderscheiden is van de screening die diende te gebeuren bij de milieuvergunningsaanvraag, betrekking hebbende op de exploitatie van de stal ... Nu verzoekende partijen geen rekening gehouden hebben met het bestaan van deze nota, kunnen wij deze nota inhoudelijk niet betwist hebben. Verzoekers bewijzen bijgevolg niet

dat deze screeningsnota onvolledig was. Evenmin tonen zij aan dat de bestreden beslissing op basis van deze nota onterecht geoordeeld zou hebben dat geen project-MER opgemaakt moest worden.

Ook het tweede middel is manifest ongegrond.

...

4.

In hun wederantwoordnota stellen de verzoekende partijen nog het volgende:

“ ...

Voor dit middel kan worden verwezen naar wat in het inleidend verzoekschrift werd uiteengezet. Verzoekende partijen konden alleen maar vaststellen dat geen MER-screeningsnota bij de aanvraag zat. Bewijzen dat er iets niet bij zat, is uiteraard moeilijk. Anderzijds bewijzen tussenkomende partijen ook niet het tegendeel, met name dat de MER-screeningsnota in het dossier zat tijdens het openbaar onderzoek.

...”

Beoordeling door de Raad

1.

In een eerste onderdeel voeren de verzoekende partijen aan dat bij de aanvraag geen project-m.e.r.-screeningsnota werd toegevoegd terwijl dit nochtans vereist is op grond van Bijlage III van het MER-besluit. In het tweede onderdeel van dit middel achten zij de screening in de project-m.e.r.-screeningsnota gevoegd bij de milieuvergunningsaanvraag in geen geval afdoende, in het bijzonder wat betreft het nabijgelegen Nederlandse waterwin- en natuurgebied. Ook de verwerende partij zou dit onvoldoende hebben beoordeeld, terwijl zij op grond van Bijlage II bij het DABM nochtans verplicht zou zijn om het grensoverschrijdend karakter van de effecten te onderzoeken.

Waar de verzoekende partijen stellen dat bij de aanvraag geen project-m.e.r.-screeningsnota werd toegevoegd, mist het eerste onderdeel van het tweede middel feitelijke grondslag. Bij de aanvraag tot stedenbouwkundige vergunning werd immers wel degelijk een project-m.e.r.-screeningsnota gevoegd, zoals blijkt uit stuk 1 van het administratief dossier. Dit wordt in de bestreden beslissing ook uitdrukkelijk vermeld onder het onderdeel van de MER-toets.

De verzoekende partijen stellen in hun wederantwoordnota nog dat niet bewezen wordt dat deze nota in het dossier zat tijdens het openbaar onderzoek. Deze kritiek kan evenwel niet dienstig worden opgeworpen gezien het aan de verzoekende partijen, die opwerpen dat er een stuk ontbrak tijdens de aanvraagprocedure in eerste aanleg, toekomt om aan te tonen dat dit werkelijk het geval is, en niet aan de overige partijen om het tegendeel te bewijzen.

Uit het voorgaande volgt dat de kritiek die de verzoekende partijen leveren bij het zogenaamd gebrek aan een project-m.e.r.-screeningsnota bij de aanvraag tot stedenbouwkundige vergunning in het licht van de project-m.e.r.-screeningsnota bij de milieuvergunningsaanvraag, niet dienstig kan worden opgeworpen.

2.

De bezwaren van de verzoekende partijen op de regelmatigheid van deze project-m.e.r.-screeningsnota in het licht van de voorschriften van Bijlage II bij het DABM, houdt bovendien verband met de bijhorende milieuvergunningsaanvraag voor het pluimveebedrijf van de tussenkomende partij.

Gezien vermelde milieuvergunning de exploitatie van het pluimveebedrijf beoogt en deze niet het voorwerp van de voorliggende vordering vormt, kan de eventuele onregelmatigheid van de bijhorende project-m.e.r.-screeningsnota niet tot de vernietiging leiden van de beslissing die betrekking heeft op de stedenbouwkundige vergunning voor het pluimveebedrijf.

De verzoekende partijen lijken dit trouwens zelf te bevestigen door er in hun uiteenzetting op te wijzen dat de project-m.e.r.-screeningsnota bij de milieuvergunningsaanvraag, de onvolledigheid van het bouwaanvraagdossier en de onwettigheid van het bestreden besluit niet kan rechtzetten.

Het middel wordt verworpen.

BESLISSING VAN DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. Het verzoek tot tussenkomst van de heer Peter DHOLLANDER is onontvankelijk.
2. Het verzoek tot tussenkomst van mevrouw Monique WARRENS is ontvankelijk.
3. De Raad verwerpt de vordering tot vernietiging.
4. De Raad legt de kosten van het beroep, bepaald op 825 euro, ten laste van de verzoekende partijen.
5. De Raad legt de kosten van de tussenkomst, bepaald op 100 euro, ten laste van de tweede tussenkomende partij.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel in openbare zitting van 18 april 2017 door de derde kamer.

De toegevoegd griffier,

De voorzitter van de derde kamer,

Jorine LENDERS

Filip VAN ACKER